

Η Χαραυγή

μελετητών τής Βίβλου

2011

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 78ον. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ- ΦΕΒΡΟΥΡΙΟΥ 2011

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.....	2
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΚΕΨΕΩΝ	36
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.....	46
Η ΣΙΔΗΡΑ ΕΞΟΥΣΙΑ.....	56
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.....	63
Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.....	35

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

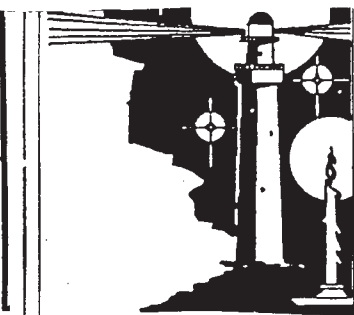
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ.

---000---

ΓΕΝΕΣΙΣ ιβ:1-3.

"Ο δὲ Κύριος εἶπε
πρὸς τὸν Ἀβραάμ, "Ἐ-
ξέλθε ἐκ τῆς γῆς
σου, καὶ ἐκ τῆς
συγγενείας σου,
καὶ ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρὸς σου,
εἰς τὴν γῆν τὴν ὁ-
ποῖαν θέλω σοὶ δε-
ξει, καὶ θέλω σὲ
κάμει εἰς ἔθνος
μέγα, καὶ θέλω σὲ
εὐλογήσει, καὶ θέ-
λω μεγαλύνει τὸ
ὄνομα σου, καὶ θέ-

λεις εἶσθαι εἰς εὐλογίαν, καὶ θέλω εὐλογήσει
τοὺς καταγοῦντας σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε
θέλω καταρασθῆ, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς."

ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ "Αβραμ δὲν ἦτο μόνον δι' εὐλογίαν ἑαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς. Ἀργότερον, ὅτε ἡ πίστις αὐτοῦ ἐδοκιμάσθη διὰ τῆς θυσίας τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ Ἰσαὰκ, ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν "Αβραμ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα μετήλλαξεν εἰς ΑΒΡΑΑΜ, ΓΕΝ. ιζ:5, ὅπερ σημαίνει "πατέρα πλήθους ἐθνῶν,"

"Ὡμωσα εἰς ἑμαυτὸν, λέγει Κύριος, ὅτι, ἐπειδὴ ἐπραξας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐλυπήθης τὸν υἱὸν σου, τὸν μονογενῆ σου, ὅτι εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω πληθύνει τὸ σπέρμα σου, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ τὸ σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τὰς πύλας τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου, θέλουσιν εὐλογηθῆ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς." ΓΕΝ. κβ:16-18.

Τὸ χωρίον τοῦτο, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν περὶ τοῦ "σπέρματος τοῦ Αβραὰμ", ἐξηγεῖ καὶ ἐφάρμοζει ὁ Παῦλος εἰς τὸν Χριστὸν, εἰς ΓΑΛΑΤΑΣ γ:16, καὶ ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, λέγει, "εἶναι σπέρμα τοῦ Αβραὰμ, καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι." ΓΑΛ. γ:29. Τὸ "σπέρμα τοῦ Αβραὰμ" εἶναι ὁ Χριστὸς, Κεφαλὴ καὶ Σῶμα, τὸ ἀντίτυπον, τοῦ ὁποίου τύπος ἦτο ὁ Ἰσαὰκ, καθὼς ἀναγινώσκομεν, "Ἡμεῖς δὲ ἀδελφοί, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα εἴμεθα." ΓΑΛ. δ:28.

Ὁ Θεὸς ἔκαμε τύπους εἰς τὴν Π. Διαθήκην. Ὁ Μωϋσῆς εἶναι τύπος τοῦ μεγάλου ἐλευθερωτοῦ καὶ Μεσίτου, τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ααρὼν ὡς Ἀρχιερεὺς,

εἶναι τύπος τοῦ μεγάλου ἀντιτυπικοῦ Ἀρχιε-
ρέως, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ τυπικὴ σκηνὴ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, ἐδείκνυε τὰς ἀντιτυπικὰς θουσίας τοῦ Εὐ-
αγγελικοῦ αἰῶνος καὶ τὰς μετὰ ταύτας εὐλογί-
ας ὅλου τοῦ λαοῦ. Αἱ εὐλογίαι καὶ ὑποσχέσεις
τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
ἦσαν γήϊνοι, ἐνῶ εἰς τοὺς ἀντιτυπικοὺς Ἰσρα-
ηλίτας, οἱ ὅποιοι διὰ πίστεως εἰσηλθόντες εἰς
τὰς Ἀβρααμιαίας ἐπαγγελίας, ἦσαν οὐράνιοι,
πνευματικά. Ἐχόντες ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ἅς ἐξετά-
σωμεν ἄλλας ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κατὰ
σάρκα Αὐτοῦ λαόν, διὰ τὸν ὅποιον διακηρύττει,
ὅτι, "Ἐσᾶς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων τῶν γε-
νῶν τῆς γῆς, διὰ τοῦτο θέλω σᾶς τιμωρήσει διὰ
πάσας τὰς ἀνομίας σας." ΑΜΩΣ γ:2. ΔΕΥΤ.ζ:6-8.

Ἡ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΓΕΝ. ιγ:14-18.

" Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, ἀφ' οὗ
ἐχωρίσθη ὁ Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ. Ὑψώσον τώρα
τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καὶ ἴδὲ ἀπὸ τοῦ τό-
που ὅπου εἶσαι, πρὸς ἄρκτον, καὶ πρὸς
μεσημβρίαν, καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσιν, δι-
ότι πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὁποίαν βλέπεις,
εἰς σὲ θέλω δώσει αὐτήν, καὶ εἰς τὸ
σπέρμα σου ἕως αἰῶνος, καὶ θέλω κατασ-
τήσει τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς
γῆς, ὥστε ἐὰν δύναται τις νὰ ἐξαριθ-
μήσῃ τὴν ἄμμον τῆς γῆς, θέλει ἀριθμηθῆ
πᾶν τὸ σπέρμα σου."

Τὰ ὄρια τὰ ὅποια ἀναφέρει ὁ Κύριος ἀνωτέ-
ρω, ὀρίζονται καὶ ὀνομάζονται καθαρὰ εἰς ΓΕΝ.
ιε:18, ἔνθα ἀναγινώσκομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἔκαμε
διαθήκην μετὰ τὸν Ἀβραὰμ τὴν ἡμέραν ἐκείνην,
καὶ ἔδωκε κληρονομίαν γῆς μετ' ὠρισμένα ὄρια

εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

"Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔκαμε διαθήκην ὁ Κύριος πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, λέγων, Εἰς τὸ σπέρμα σου ἔδωκα τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῆς Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου. Τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ τοὺς Κεδμωναίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ραφαεῖμ, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χανααναίους, καὶ τοὺς Γεργερσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους." ΓΕΝ. ιε: 18-21.

Λάβετε χάρτην τινὰ καὶ ἴδετε τοὺς ποταμοὺς Εὐφράτην καὶ Νεῖλον ὅποῦσαν ἔκτασιν περιλαμβάνουν. Ἡ Ἰορδανία καὶ ἡ Συρία, μέρος τῆς Σαουδι-Ἀραβίας, Ἰράκ, Λίβανον κ.λ.π. περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην. Ὁ Εὐφράτης πηγάζει ἐκ τῶν ὄρεων τῆς Ἀρμενίας καὶ ἐκχύνεται εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον, ὁ δὲ Νεῖλος πηγάζει ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, Σουδάν, Αἰθιοπίας κ.λ.π. καὶ ἐκχύνεται διὰ τοῦ Δέλτα αὐτοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἡ γῆ αὕτη ἦτο ὑπόσχεσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ διὰ κληρονομίαν.

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ

Ὁ Θεὸς ἐπανελάβε τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραὰμ, καθὼς ἀναγινώσκομεν περὶ τοῦ Ἰσαὰκ εὐλογῶν τὸν Ἰακώβ.

ΓΕΝ. κη: 4,13-15.

" Ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος-λέγει ὁ Ἰσαὰκ πρὸς τὸν Ἰακώβ- νὰ σὲ εὐλογήσῃ καὶ νὰ σὲ αὐξήσῃ καὶ νὰ σὲ πληθύνῃ ὥστε νὰ

" γείνης εἰς πλῆθος λαῶν, καὶ νὰ σοὶ δώσῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἀβραὰμ, εἰς σέ, καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, διὰ νὰ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τῆς παροικίσεώς σου, τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραὰμ."

Φεύγων ὁ Ἰακώβ εἰς Χαρρὰν πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ Λάβαν, καθ' ὅδον δέκοιμηθεις εἶδεν ἐνύπνιον, κλίμακα ἐστηριγμένην εἰς τὴν γῆν, τῆς ὁποίας ἡ κορυφή ἔφθανεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς.

" Καὶ ἰδοῦ, ὁ Κύριος ἴστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, τὴν γῆν ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σέ θέλω δώσει αὐτήν. καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου. Καὶ θέλει εἰσθαι τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ θέλεις ἐξαπλωθῆ πρὸς βορρᾶν, καὶ πρὸς νότον, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ, καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι μετὰ σοῦ, καὶ θέλω σέ διαφυλάττει πανταχοῦ ὅπου ἂν ὑπάγῃς, καὶ θέλω σέ ἐπαναφέρει εἰς τὴν γῆν ταύτην, διότι δὲν θέλω σέ ἐγκαταλείψει, ἕως οὗ κάμω ὅσα ἐλάλησα πρὸς σέ."

ΑΙ ΔΩΔΕΚΑ ΦΥΛΑΙ

Μετὰ τὸν Ἀβραὰμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς ἐπολιτεύθη με τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ, γνωστοὺς ὡς αἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ." Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν ΑΜΩΣ γ:2, "Ἔσᾶς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων τῶν γενῶν τῆς γῆς." Τὴν

κραυγὴν τῆς δουλείας αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ὁ Θεὸς ἤκουσε, καὶ ἠλευθέρωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως. Διαπεράσας αὐτοὺς διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, εἰς τὴν ἔρημον Σινᾶ, ὁ Θεὸς εἶπεν,

" Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω ἄγγελον ἔμπροσθέν σου, διὰ νὰ σᾶς φέρῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον προητοίμασα. Διότι ὁ ἄγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι ἔμπροσθέν σου, καὶ θέλει σὲ εἰσαγάγει εἰς τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ Φερεζαίους, καὶ Χαναναίους, Εὐβαίους καὶ Ἰεβουσαίους, καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς... Καὶ θέλω θέσει τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης μέχρι τῆς θαλάσσης τῶν Φιλιστῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου μέχρι τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐφράτου, διότι εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν θέλω παραδώσει τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου, καὶ θέλεις ἐκδιώξει αὐτοὺς ἀπ' ἔμπροσθέν σου." ΕΞΟΔ. κγ:20,23-31.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μωϋσέως, ἡ ἀρχηγία ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, καὶ ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς αὐτὸν,

ΙΗΣ. ΤΟΥ ΝΑΥΗ α:3,4.

" Πάντα τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ ὁποίου πατήσῃ τὸ ἴχνος τῶν ποδῶν σου, εἰς ἑσᾶς ἔδωκα αὐτὸν... ἀπὸ τῆς ἐρήμου τοῦ Λιβάνου τούτου, καὶ ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐφράτη, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πρὸς δυσμὰς τοῦ ἡλίου-ἡ Μεσόγειος- θέλει

" εἶσθαι τὸ ὄριδν σας."

Ο ΙΣΡΑΗΛ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ.

Ὁ Θεὸς προείπεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ ὅτι θὰ ἦτο μετ' αὐτῶν, προστατεύων αὐτοὺς καὶ ἐλευθερώνων αὐτοὺς ἐκ τῶν καταδυναστῶν καὶ ἐχθρῶν αὐτῶν, μὲ τὴν προειδοποίησιν ὅπως ὑπακούουν εἰς τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ. Ὁ λαὸς ὑπεσχέθη νὰ ὑπακούσῃ καὶ τηρήσῃ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ.

"Ἐπικατάρατος ὅστις δὲν ἐμμένει εἰς τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, διὰ νὰ ἐκτελῇ αὐτοὺς. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς θέλει εἶπεῖ, Ἄμην." ΔΕΥΤ. κζ:26, ΓΑΛ. γ:10, ΙΕΡ. ια:3,4.

Διὰ δὲ τοῦ προφήτου ΑΜΩΣ γ:2, διαβεβαίωσε τοῦτο, εἰπὼν,

"Ἐσᾶς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων τῶν γενῶν τῆς γῆς, διὰ τοῦτο θέλω σᾶς τιμωρήσει διὰ πάσας τὰς ἀνομίας σας."

Ἐνεκεν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ἦτις ἤρθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε νὰ σταυρώσουν - ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτῶν - τὸν Κύριον, τῆς δόξης, ὁ Παῦλος λέγει, ὅτι "ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτῶν ἡ ὀργὴ αὐτῶν μέχρι τέλους, Α.Θ.Ε.Σ.Σ. β:16. Ὁ Θεὸς διέσπει- ρεν αὐτοὺς εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς.

Η ΕΥΝΟΙΑ

Ὁ Θεὸς λέγει ὅμως, ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ κς:44,45,

" Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐνῶ εὗρισκονται ἐν τῇ

"γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, δὲν θέλω ἀπορρίψει αὐτούς, οὐδὲ θέλω βδελυχθῆ αὐτούς, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσω αὐτούς, καὶ νὰ ματαιώσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς, διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀλλὰ θέλω ἐνθυμηθῆ ὑπὲρ αὐτῶν τὴν διαθήκην τῶν πατέρων αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἐξήγαγον ἐν τῆς γῆς Αἰγύπτου ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν, διὰ νὰ εἶμαι Θεὸς αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος."

Καὶ βλέπομεν ὅτι, ἀφοῦ ἐτιμώρησεν αὐτούς διπλάσι διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, ἡ εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἐπέστρεψε καὶ συναθροίζει αὐτούς ἐκ πάντων τῶν ἔθνῶν. Οὕτως ἀναγινώσκομεν,

" Παρηγορεῖτε, παρηγορεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεὸς σας. Λαλήσατε παρηγορητικὰ πρὸς τὴν Ἱεροσόλημ, καὶ φωνήσατε πρὸς αὐτήν, ὅτι ὁ κайρὸς τῆς ταπεινώσεως αὐτῆς ἐπληρώθη, ὅτι ἡ ἀνομία αὐτῆς συνεχωρήθη, διότι ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου διπλάσιον διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς." ἩΣΑΙΑΣ μ: 1,2.

Καὶ πάλιν,

" ἩΣ. ιδ:1, " Διότι ὁ Κύριος θέλει ἐλεήσει τὸν Ἰούδα, καὶ θέλει ἔτι ἐκλέξει τὸν Ἰσραὴλ, καὶ καταστήσει αὐτούς ἐν τῇ γῆ αὐτῶν."

ἩΣ. μγ:5,6, " Μὴ φοβοῦ - Ἰακώβ - διότι εἶμαι μετὰ σοῦ. Ἀπὸ ἀνατολῆς θέλω φέρεи τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν θέλω σὲ συνάξει. Θέλω εἰπεῖ πρὸς τὸν βορρᾶν, Δὲς, καὶ πρὸς τὸν νότον, Μὴ ἐμποδίσῃς, φέρε

" τὸς υἱοὺς μου ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς γῆς."

ΗΣ. νδ:7, " Σὲ ἐγκατέλειπον δι' ὀλίγον καιρὸν, πλὴν μὲ ἔλεος μέγα θέλω σὲ περισυνάξει."

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΩΣ ΦΑΡΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΑΙ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ις: 14-16. " Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ δὲν θέλουσιν εἶπει πλέον, Ζῆ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῆ Κύριος, ὅστις ἀνήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς τοῦ βορρᾶ, καὶ ἐκ πάντων τῶν τόπων ὅπου εἶχε διώξει αὐτοὺς, καὶ θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς πάλιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

Ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει πολλοὺς ἄλιεις, λέγει Κύριος, καὶ θέλουσιν ἀλιεύσει αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα θέλω ἀποστείλει πολλοὺς κυνηγοὺς, καὶ θέλουσι θηρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ὄρου, καὶ ἀπὸ παντὸς λόφου, καὶ ἀπὸ τῶν σχισμῶν τῶν βράχων. Διότι οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, δὲν εἶναι κεκρυμμένοι ἀπὸ τοῦ προσώπου μου... Καὶ πρῶτον θέλω ἀνταποδώσει διπλᾶ διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν."

Παρατηρήσατε τὴν διακήρυξιν, πρῶτον οἱ ἄλιεις, καὶ μετὰ οἱ κυνηγοί. Οἱ ἄλιεις εἶναι ἡ πρόσκλησις αὐτῶν διὰ τοῦ Σιωνισμοῦ, νὰ ἐπισ-

τρέψουν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἀφοῦ ἔγεινεν ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου τὸ 1878, καὶ ἐπετράπη ἡ παρουσία αὐτῶν ἐν Παλαιστίνῃ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράζουσι οἰκίας καὶ κατέχουσι ἀγροὺς κ.λ.π. Πλὴν ὀλίγοι εἰλκύσθησαν ἐκ τούτου. Μετὰ ταῦτα, λέγει ἡ προφητεία, ἀπέστειλεν "κυνηγοὺς." Οἱ κυνηγοὶ φονεύουσι τὸ θήραμα, ἐνῷ ὁ ἀλιεὺς συλλαμβάνει αὐτὸ ζῶν, ἐλκύνων αὐτὸ διὰ προσφορᾶς δελεαστικῆς. Βλέπομεν ὅθεν ὅτι αἱ προφητεῖαι ὡς φάρος ῥίπτουσι τὸ φῶς αὐτῶν ἐπὶ τῶν γεγονότων ἀτινα ἐκπληροῦν αὐτάς.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΟΥΝ ΤΑΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

ΙΕΡ. κδ:6,7. " Διότι θέλω ἐπιστηρίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπ' αὐτοὺς διὰ καλῶν, καὶ θέλω ἀποκαταστήσει αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ οἰκοδομήσει αὐτοὺς, καὶ δὲν θέλω κατακρημνίσει, καὶ θέλω φυτεύσει αὐτοὺς, καὶ δὲν θέλω ἐκριζώσει."

ΙΕΡ. λδ: 8,12,28. " Ἴδου, ἐγὼ θέλω φέρει αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς τοῦ Βορρᾶ, καὶ θέλω συνάξει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς.. Μετὰ κλαυθμοῦ θέλουσιν ἐλθεῖν, καὶ μετὰ δεήσεων θέλω ἐπαναφέρει αὐτοὺς...

Ἀκούσατε, ἔθνη, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς τὰς νήσους τὰς μακρὰν, καὶ εἶπατε, Ὁ διασκορπίσας τὸν Ἰσραὴλ θέλει συναῖξει αὐτὸν, καὶ θέλει φυλάξει αὐτὸν, ὡς ὁ βοσκὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ."

ΙΕΡ. λβ:42. " Διότι οὕτω λέγει Κύριος. Καθὼς ἐπέφερα ἐπὶ τοῦτον τὸν λαὸν πάντα

" ταῦτα τὰ μεγάλα κακὰ, οὕτω θέλω ἐπιφέρει ἐπ' αὐτῶν πάντα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἐγὼ ἐλάλησα περὶ αὐτῶν. Καὶ θέλουσιν ἀποκτηθῆ ἄγροί ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, περὶ τῆς ὁποίας σεῖς λέγετε, εἶναι ἔρημος, χωρὶς ἀνθρώπου ἢ κτήνους...

Θέλουσιν ἀγοράζει ἀγροὺς δι' ἀργυρίου, καὶ ὑπογράφει συμφωνητικὰ, καὶ σφραγίζει, ἐν τῇ γῆ Βενιαμὴν, καὶ ἐν τοῖς πέριξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ νότου, διότι θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰσχυμαλωσίαν αὐτῶν, λέγει Κύριος."

Η ΘΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Καίτοι αἱ ἀνωτέρω προφητεῖαι καὶ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ ἐκπληροῦνται ἐν ὄψει ἐκείνων τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐχρίσθησαν μὲ τὸ "κολούριον" τῆς γνώσεως τοῦ σχεδίου τῶν αἰώνων, ἐντούτοις, δὲν ἐννοοῦν αἱ προφητεῖαι αὗται ὅτι οἱ ἐπιστραφέντες ἔχουν ἀναγνωρίσει τὸν Μεσίαν αὐτῶν. Οὐχί. Ἀκόμη ἡ σκέπη, τὸ κάλυμμα τοῦ Νόμου, καὶ τῆς ἀγνοίας καὶ κατακρίσεως μένει ἕως ὅτου ἐπιστρέψουν καὶ ἐπιβλέψουν εἰς Ἐκεῖνον τὸν ὅποιον ἐξεκέντησαν.

Αἱ προφητεῖαι δεικνύουν ὅτι ὁ συγκεντρωμένος σήμερον Ἰσραὴλ θὰ διέλθῃ τὴν τελικὴν αὐτοῦ δοκιμασίαν, καὶ τότε αἱ καρδίαι αὐτῶν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν δικαίαν μὲν, ἀλλ' ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν ὡς ἔθνους. Παρατηρήσατε προσεκτικῶς τὰς ἀκολουθοῦσας προφητείας, αἵτινες εἶναι ἐν μέρει ἐν προόδῳ, τινὲς δὲ μέλλουσιν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐκπληρωθῶσι τελείως.

ΙΕΡ. λ:3,7. "Ίδου, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, λέγει Κύριος, καὶ θέλω ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ὅποιαν ἔδωκα εἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι κυριεύσει αὐτὴν."

Παρατηρήσατε καλῶς τὴν προφητείαν αὐτὴν μὲ τὰ γεγονότα ἅτινα τινὰ ἐξεπληρώθησαν, τινὰ δὲ εὐρίσκονται ἐν προόδῳ ἐκπληρώσεως. Ἐφοῦ ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ "κυριεύουν αὐτὴν," τοῦτο δεικνύει καθαρῶς ὅτι δὲν εὐρίσκονται ἐν εἰρήνῃ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, δηλ. ἐπιστρέφοντες θὰ εὐρουν ἀντίστασιν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ θέλουσι πολεμήσει καὶ κυριεύσει αὐτὴν. Ζωντανὴ προφητεία ἐν μέρῃ ἐκπληρωθεῖσα. Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ προφητεία εἰς τὸ ἑβδομον ἐδάφιον,

" Οὐαὶ! διότι μεγάλη εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ὁμοία αὐτῆς δὲν ὑπῆρξε, καὶ εἶναι καιρὸς τῆς στενοχωρίας τοῦ Ἰακώβ, πλὴν θέλει σωθῆ ἐξ αὐτῆς."

Σημειώσατε τὴν ἀκόλουθον προφητείαν,

ΙΕΖΕΚΙΗΛ κ:33-37.

" Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ἐξάπαντος ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ ἐν θυμῷ ἐκγεομένῳ, θέλω βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ θέλω σᾶς ἐξαγάγει ἐκ τῶν λαῶν, καὶ θέλω σᾶς συνέξει ἐκ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους εἴσθε διεσκορπισμένοι, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ

" θυμῷ ἐκχεομένῳ. Καὶ θέλω σᾶς φέρει εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, - ἢ σημερινὴ κατάσ-
 τασις τοῦ Ἰσραὴλ - καὶ ἐκεῖ θέλω κριθῆ
 μὲ σᾶς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καθὼς
 ἐκρίθην μὲ τοὺς πατέρας σας ἐν τῇ ἐρή-
 μῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου, οὕτω θέλω σᾶς
 κρίνει, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς. Καὶ θέλω
σᾶς περάσει ὑπὸ τὴν ῥάβδον, καὶ θέλω
σᾶς φέρει εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθή-
κης.

Ἡ προφητεία αὕτη εὐρίσκεται ἐν προόδῳ
 ἐνώπιόν μας. Ἀφοῦ ἔφερον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν
 τῶν πατέρων αὐτῶν, "βασιλεύει," δηλ. διευθύνει
 καὶ διακυβερνᾷ τὰς υποθέσεις αὐτῶν "ἐν χειρὶ
 κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ἐξηπλωμένῳ, καὶ ἐν
 θυμῷ ἐκχεομένῳ." Αὕτη εἶναι ἡ κατάσρασις τοῦ
 λαοῦ Ἰσραὴλ σήμερον. Ὁ Ἰσραὴλ εὐρίσκεται εἰς
 "τὴν ἔρημον τῶν λαῶν." "Ἐχει τοὺς ἰδίους πό-
 νους καὶ στενοχωρίας ὅπου ὅλα τὰ ἔθνη διέρ-
 χονται. Καὶ κρίνονται, δηλ. διαπαιδαγωγού-
 νται ἕως ὅτου τελικῶς ὁ Θεὸς "φέρει αὐτοὺς
 εἰς τοὺς δεσμοὺς τῆς διαθήκης" τῆς Καινῆς
 Διαθήκης.

Παρατηρήσατε ἐπίσης τὸ 12ον καὶ 14ον
 Κεφάλαια τοῦ προφήτου Ζαχαρία, ἅτινα εἶναι
 φωτεινὸς φάρος τῆς τελικῆς φάσεως τῆς θλίψε-
 ως τῆς μεγάλης, ἣτις θὰ περιβάλλει τελικῶς
 καὶ τὸν Ἰσραὴλ, πλην καθὼς προεῖπεν ὁ Θεὸς,
 "θέλει σωθῆ ἐξ αὐτῆς." Παραθέτομεν,

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ιβ:2: Ἰδοὺ, ἐγὼ καθιστῶ τὴν Ἱερουσα-
 λὴμ ποτήριον ζάλης εἰς πάντας τοὺς λα-
 οὺς κύκλω, καὶ θέλει εἰσθαι τοῦτο ἐν
 τῇ πολιορκίᾳ τῇ κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ."

Παρατηρήσατε ὀλόκληρον τὸ ἰδον κεφ. Τοῦτο

φανερώνει τὴν ἐν προόδῳ τελικὴν ἔκβασιν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῆ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς. Παρατηρήσατε προσεκτικῶς τὴν προφητείαν,

ZAX. ιδ:2. " Καὶ θέλω συνάξει πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς μάχην, καὶ θέλει ἀλωθῆ ἡ πόλις, καὶ αἱ οἰκίαι θέλουσι λεηλατηθῆ, καὶ αἱ γυναῖκες θέλουσι βιασθῆ, καὶ τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως θέλει ἐξέλθει εἰς αἰχμαλωσίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ δὲν θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ τῆς πόλεως."

Αὕτη εἶναι ἡ μεγάλη θλίψις τοῦ Ἰακώβ, περὶ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος λέγει ὅτι εἶναι "Οὐαὶ ἡμέρα ἐκείνη, διότι εἶναι ἡ θλίψις καὶ στενωχρία τοῦ Ἰακώβ." Πλὴν ἅς παρακολουθήσωμεν τὴν προφητείαν, περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Κυρίου,

" Καὶ ὁ Κύριος θέλει ἐξέλθει, καὶ θέλει πολεμήσει κατὰ τῶν ἔθνῶν ἐκείνων, ὡς ὅτε ἐπολέμησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης."

Οὐδέποτε ἡ προφητεία αὕτη ἔσχε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εἰς τὸ παρελθόν. Τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια ἐν συμβολικῇ γλώσσῃ φανερώνουν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, ὅστις θὰ εὗρεθῆ τότε ἄνευ φίλων καὶ ὑποστηρικτῶν, διότι, καθὼς κατανοῶμεν τὰς προφητείας, τὰ φίλα ἔθνη τὰ ὅποια ὑπεστήριζον τὸν Ἰσραὴλ, θὰ ἔχουν ἐσωτερικὰς ἰδικὰς τῶν θλίψεως καὶ στενωχρίας, καὶ ὅλη ἡ προσοχὴ αὐτῶν θὰ εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν ἐκάστου ἔθνους, ὅπου ἡ χεὶρ ἐκάστου θέλει εἶσθαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. ZAX. ιδ:13, IEZ. λη:

Μη εὐρίσκων διέξοδον ὁ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς τὴν θλίψιν καὶ ἀπελπισίαν αὐτοῦ, θὰ στρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ὁ Θεὸς θὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν. Καθαρὰν εἰκόνα τῆς τελικῆς αὐτῆς μεγάλης θλίψεως, καὶ τῆς ἰδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀναφέρει ἡ προφητεία τοῦ προφήτου **ΙΕΖΕΚΙΗΛ** εἰς τὰ κεφ. ληον καὶ λθον. Εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα ἀναφέρονται πολλὰ ἔθνη θὰ κυκλώσουν τὴν Ἱερουσαλήμ, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, διὰ νὰ ἐξολοθρεύσουν τελικῶς τὸν Ἰσραὴλ. Πλὴν ἡ προφητεία λέγει,

ΙΕΖ. λη:23.

" Καὶ θέλω ἔλθει εἰς κρίσιν ἐναντίον αὐτοῦ- τοῦ Γῶγ καὶ Μαγῶγ- ἐν λοιμῶ καὶ ἐν αἵματι, καὶ θέλω βρέξει ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ τάγματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν πολὺν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ- Ἴδε ἐδ. 1-9- βροχὴν κατακλυσμοῦ, καὶ λίθους χαλάζης, πῦρ καὶ θεῖον. Καὶ θέλω μεγαλυνθῆ καὶ ἁγιασθῆ, καὶ θέλω γνωρισθῆ ἐνώπιον πολλῶν ἐθνῶν, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος."

ΙΕΖ. λθ:7, λέγει,

" Καὶ θέλω κάμει τὸ ὄνομα μου τὸ ἅγιον γνωστὸν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ δὲν θέλω ἀφήσει νὰ βεβηλώσωσι πλέον τὸ ὄνομα μου τὸ ἅγιον, καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ."

Ἐκεῖ, πιστεύομεν ὅτι οἱ Ἀρχατοὶ Ἀριστεῖς θὰ ἐγερθῶσιν καὶ θὰ ἀγαθῶν τὰς ὑποθέσεις τῆς τετραραγμένης τότε ἀνθρωπότητος. Αἱ δύο φάσεις

τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ θὰ ἀποκαλυφθῶσιν, πα-
ριστανώμενοι διὰ τῶν δύο ποδῶν τοῦ Κυρίου
καὶ κάτωθεν Αὐτοῦ θὰ εἶναι ἡ κοιλάς, ἡ κοι-
λάς τῆς εὐλογίας πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς.
ΙΕΖ. 18: 4. Τότε, ἡ προφητεία δεικνύει εἰς
τὸ 9 ἐδ. ὅτι "

" Ὁ Κύριος θέλει εἶσθαι βασιλεὺς ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλει εἶσ-
θαι Κύριος εἰς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔν."

Δὲν θὰ ὑπάρξουν τότε πολλοὶ Θεοὶ, καὶ Βασι-
λεὺς θὰ εἶναι Εἰς, ὁ Χριστὸς, ὅστις ἐδίδαξεν
ἡμᾶς νὰ προσευχώμεθα νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα
γείνηται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κα-
θὼς γείνηται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΘΝΗ

Ὁ Κύριος, εἰς τὴν θλίψιν καὶ σωτηρίαν
τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ Ἰσραὴλ, ξὺνθα ἐλευθερώνει αὐ-
τοὺς ἐκ τῆς παντελοῦς αὐτῶν καταστροφῆς, δι-
ακηρύττει διὰ τοῦ προφήτου αὐτοῦ Δαβὶδ πρόσ-
κλησιν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, λέγων,

"Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅ-
ποίας καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ.
Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων
τῆς γῆς. Συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπ-
τει λόγχην, καίει ἀμάξας ἐν πυρὶ."

Δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν ποίαν καταστροφήν
θὰ ἐπιφέρῃ ὁ Κύριος εἰς τὴν θλίψιν ταύτην τοῦ
Ἰακώβ εἰς τοὺς ἐλθόντας λαοὺς ἐναντίον αὐτῆς.
Ἐκ τοῦ προφητικοῦ τούτου λόγου δυνάμεθα νὰ κα-
τανοήσωμεν τὴν ἔκτασιν τῆς καταστροφῆς τῶν λα-
ῶν τῶν ἐλθόντων κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἄλλαι προ-
φητεῖαι φανερώουν ὅτι τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων

θα μένουν ἄταφα ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας, ἴδε 1ΕΖ. λθ: 11-16. Μετὰ ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον ἔδαφιον τῆς προφητείας τοῦ ΨΑΛΜΟΥ μς: 10,

" Ἐσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῆ."

ΨΑΛΜΟΣ μς: 8-10.

Ἡ φωνὴ αὕτη θα διακηρυχθῆ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς πάντας τοὺς λαοὺς, καὶ πιστεύομεν ὅτι οἱ Ἀρχαῖοι Ἀριστεῖς, ἐγερθέντες τότε, θα διακηρύξουν τὸν νόμον τῆς Βασιλείας, καὶ οἱ λαοὶ θα ἀρχίσουν, ὑπὸ τοὺς δικαίους νόμους τῆς Βασιλείας, νὰ κατανοοῦν τὸν ἀγαθὸν σκοπὸν τοῦ Θεοῦ ἐπιτρέψαντος ἐπὶ 6,000 ἔτη τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸ κακὸν, καὶ θα γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς ἁμαρτίας καὶ θα λατρεύσουν τὸν Κύριον ἐξ ὅλης αὐτῶν τῆς καρδίας.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰσραὴλ πρῶτος θα ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀγαθὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ θα κλαύσουν, καὶ θα ἐπιστρέψουν εἰς τὸν Κύριον, καθὼς ἡ προφητεία δεικνύει,

" Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, θέλω ζητήσῃ νὰ ἐξολοθρεύσω πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ θέλω ἐκχέει ἐπὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ, πνεῦμα χάριτος καὶ ἰκεσιῶν, καὶ θέλουσιν ἐπιβλέψει πρὸς ἐμὲ, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν, καὶ θέλουσι πενθήσει δι' αὐτὸν, ὡς πενθεῖ τις διὰ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ, καὶ θέλουσι λυπηθῆ δι' αὐτὸν ὡς ὁ λυπούμενος διὰ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ

" ἐκείνη, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω ἐξολοθρεύσει τὰ ὀνόματα τῶν εἰδῶλων ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, καὶ δὲν θέλει εἰσθαι πλέον ἐνθύμησις αὐτῶν, καὶ ἔτι θέλω ἀφαιρέσει τοὺς προφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἀπὸ τῆς γῆς." ZAC. ιβ:9-12, καὶ ιγ:2.

Ὅποσον ἀποκαλυπτική εἶναι ἡ προφητεία αὐτή! Ἡ βασιλεία θὰ ἐξαπλωθῇ ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς καθὼς τὰ ὕδατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν. Πάντες θὰ γνωρίσουν, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου. IEP. λα:34. ΗΣ. ια:9.

Ἡ βασιλεία θὰ ἀρχίσῃ πρῶτον ἐκ τῶν ζώντων, καὶ μετὰ θὰ ἐπεκταθῇ καὶ τῶν ἐν τοῖς μνήμασι νεκρῶν. Πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις θέλουσιν ἀκούσει τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ θέλουσιν ἐξέλθει. Δίκαιοι καὶ ἄδικοι εὕρισκονται ἐν τοῖς μνημείοις. Ὁ Κύριος ἐξηγόρασε ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ καθὼς ὁ θάνατος διῆλθεν ἐπὶ πάντων, οὕτω καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπολυτρώσεως θὰ ἔλθουν ἐπὶ πάντων, ζώντων καὶ νεκρῶν, διότι ὁ Κύριος εἶναι Κύριος καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. ΡΩΜ. ιδ:9, Β.ΤΙΜ. δ:1, ΠΡΑΞ. ι:42.

"Καὶ θέλω εὐλογήσει τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε θέλω καταρασθῆ, καὶ θέλουσιν εὐλογηθῆ ἐν σοὶ-καὶ ἐν τῷ σπέρματι σου- πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς." ΓΕΝ. ιβ:3, κβ:16-18.

Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου Κύριε. ΑΜΗΝ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

Ἐὰν
μείνητε
ἐν ἔμοι, καὶ
οἱ λόγοι μου μεί-
νωσιν ἐν ὑμῖν, θέλετε
ζητεῖ ὅ,τι ἂν θέλητε καὶ
θέλει γείνει εἰς ἑσᾶς. Ἐν
τούτῳ δοξάζεται ὁ Πατήρ μου
εἰς τὸ νὰ φέρητε καρπὸν πολλὸν καὶ
οὕτω θέλετε εἰσθαι μαθηταὶ μου."
ΙΩΑΝΝ. ιε:7.

---οοο---

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ εἶναι ἓν τῶν ἐξεχόντων θε-
μάτων τῆς Βίβλου. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ
κατὰ τοὺς Βιβλικοὺς χρόνους, ἦτο
λαὸς προσευχῆς καὶ ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς προ-
σευχῆς ὡς ἐνδὲς τῶν μέσων διὰ τοῦ ὁποῦ οὐ-
τοι διῆγον μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐλάμβανον τὰς
εὐλογίας, ὁδηγίας καὶ βοηθείας Αὐτοῦ. Καὶ ἡ
Βίβλος ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Θεὸς ἀπαντᾷ εἰς τὰς
προσευχὰς τοῦ λαοῦ Του, ὅταν αὐταὶ εἶναι ἐν
ἁρμονίᾳ μὲ τὸ θέλημα καὶ σχέδιον Του. Τοῦτο
ἠλήθευσεν κατὰ τοὺς ἀρχαίους καιροὺς, καὶ
τοῦτο ἀκριβῶς ἀληθεύει καὶ σήμερον.

Ἐπάρχουν δύο τύποι προσευχῆς, μιᾶς οὐ-
σης προσευχῆς αἴνου καὶ εὐχαριστιῶν. Ὁ τα-
πεινὸς δοῦλος τοῦ Θεοῦ πρέπει καὶ εἶναι εὐ-
γνώμων πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰς πολλαπλὰς
εὐλογίας αἵτινες καθημερινῶς ἐπιδαφιλεύονται
εἰς αὐτὸν. Οὗτος θὰ εἶναι εὐγνώμων διὰ τὸ μέ-
τρον τῆς γνώσεως ἣτις ἐδόθη εἰς αὐτὸν παρὰ

τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐννοεῖ ἔστω καὶ κατὰ περιορισμένον τρόπον μερικὰ τῶν ἐξεχόντων θεμάτων τοῦ μεγάλου σχεδίου Του περι τῆς σωτηρίας. Καθὼς ὁ δοῦλος τοῦ Κυρίου λαμβάνει τὰς εὐλογίας ταύτας ὑπὸ μελέτην, τὸ πνεῦμα τῆς εὐγνωμοσύνης θὰ ἀναβλύζη ἐν τῇ καρδίᾳ του, καὶ θὰ στρέφῃ πρὸς τὸν Θεὸν ἐν πνεύματι εὐχαριστιῶν. Οὗτος θὰ ἐννοῇ πόσον ἀληθεὶς εἶναι οἱ λόγοι:

" Δοξολογεῖτε τὸν Κύριον, διότι ἀγαθός, διότι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ." ΨΑΛΜ. ρλς: 1.

Καὶ κατόπιν εἶναι ἐκεῖναι αἱ προσευχαὶ αἵτινες εἶναι αἰτήσεις πρὸς τὸν Θεὸν δι' εὐλογίας τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν. Προσευχὴ τις ἐνδέχεται καλῶς νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίσης νὰ ζητῶμεν τὰς εὐλογίας Του. Ἀληθῶς εἰς πολλὰς περιπτώσεις τοῦτο εἶναι ἀληθές. Εἰς ἀπλὴν τινα προσευχὴν προσεγγίζομεν τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, ἀμφότερον εὐχαριστοῦντες Αὐτὸν διὰ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας εὐλογίας, καὶ ἐν ταυτῷ ζητοῦμεν τὴν συνεχῆ ἔκχυσιν αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν εὐλογιῶν ὅπου τὸ πλεῖστον συγχνάκις ζητοῦμεν εἶναι διὰ θεῖαν συγχώρησιν τῶν ἀτελειῶν μας.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΤΑΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΠΑΝΤΑ Ο ΘΕΟΣ

Ὁ Θεὸς δὲν ἀπαντᾷ εὐνοϊκῶς ὅλας τὰς προσευχὰς τοῦ λαοῦ Του, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὸ θέλημα καὶ σκέδιδόν Του. Ὁ Ἰακώβος σχολιάζει ἐπὶ τούτου λέγων, "Ζητεῖτε καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονὰς σας!" ΙΑΚΩΒΟΣ δ:3. Πόσον ἀπλῶς ἐκθέτει ὁ Ἰακώβος τοῦτο! Ἐὰν αἱ προσευχαὶ μας εἶναι ἰδιοτελεῖς,

αὐται εἶναι ἐκτὸς ἁρμονίας μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ λάβωμεν ἀπάντησιν.

Τοῦτο εἶναι μᾶλλον μεγάλη δοκιμασία, διότι πολλακίς εὐρίσκομεν ἑαυτοὺς αἰτοῦντας παρὰ τοῦ Κυρίου εὐλογίας αἵτινες δὲν ὠφελοῦν οὐδὲνα ἐκτὸς ἑαυτῶν, καὶ κατὰ μῆκος γραμμῶν μὴ σχετιζομένων μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου Του. Ἀληθῶς δυσγάμεθα καλῶς νὰ προσευχώμεθα δι' ὑγείαν ἵνα ἵκανούμεθα ὅπως ἐκπληρώσωμεν περισσότερον ὑπερετοῦντες τὸν Θεὸν, ἀλλὰ πιθανὸν ὁ Κύριος νὰ δοκιμάζη τὴν πίστιν μας καὶ ὑπομονὴν μας κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς ταύτης, ὅθεν, εἶναι κάλλιον νὰ ἀπευθύνωμεν τὰς αἰτήσεις ταύτας μὲ ἐπιφύλαξιν ὅτι θὰ γείνη τὸ θέλημα Του.

A. IΩANN. 8:14.

Ἐνῶ εἶναι κατάλληλον νὰ κάμωμεν κάθε πρᾶγμα τῆς ζωῆς μας ζήτημα προσευχῆς, τὸ κύριον βάρος τῶν προσευχῶν μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ πνευματικὴ εὐημερία ὡς λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ χάρις Του, ἵνα ἵκανωθῶμεν νὰ πράξωμεν περισσότερο-ἐὰν τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ-ὅπως οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἀγιωτάτην πίστην. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ρώμης, λέγων, "Ἐρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διότι ἡ πίστις σας κηρύσσεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἐπειδὴ μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὅποιον λατρεύω διὰ τοῦ πνεύματός μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ, ὅτι ἀδι-αλείπτως σᾶς ἐνθυμοῦμαι, δεόμενος πάντοτε ἐν ταῖς προσευχαῖς μου ν' ἀξιωθῶ ἤδη ποτὲ διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς. Διότι ἐπιποθῶ νὰ σᾶς ἴδω διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω χάρι-μὰ τι πνευματικὸν πρὸς στήριξιν ὑμῶν, τοῦτο δὲ

εἶναι νὰ συμπαρηγορηθῶ μεταξὺ σας διὰ τῆς κοινῆς πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ." ΡΩΜ.α:8-12.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς προσευχῆς ταύτης ἦν οὗτος προσέφερον ἐνσχέσει μὲ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπιθυμίαν ὅπως ἐπισκεφθῆ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Ρώμης, ὁ Παῦλος δεικνύει ὅτι οὗτος ὑπεκινήθη ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζὺ τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, καὶ ὅπως περαιτέρω οἰκοδομήσει αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει. Οὐδεμία ἰδιοτέλεια ὑπῆρχεν εἰς τούτο, καὶ οὗτος ἠσθάνθη βέβαιος ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἠθέληεν γίνεαι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ οὗτος ἐζήτησεν ἐπίσης ὅπως ἀξιωθῆ "διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτοὺς." Παρατηρήσατε ὅτι, ἐν σχέσει μὲ τὸ σημεῖον τοῦ ἐν τῇ παρακλήσει του, οὗτος ἐπρόσθεσεν τὸν ὅρον "ἐὰν τοῦτο εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ." Ἦτο θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅτι ὁ Παῦλος μετέβη εἰς τὴν Ρώμην. Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη ἐδόθη εἰς αὐτὸν, μετὰ τὴν σύλληψιν του, καὶ ἐνῷ ἦτο ὑπὸ τὴν προστατευτικὴν φρουρήσιν τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ. Τὴν νύκτα ταύτην ὁ Κύριος ἐνεφανίσθη εἰς τὸν Παῦλον ἐν ὄρατι, καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὸν, ὅτι ἦτο θέλημά Του ἵνα οὗτος ὑπάγῃ εἰς Ρώμην. ΠΡΑΞ. κγ:11.

Ἀλλὰ μετὰ δυσκολίας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οὗτος ἀπήλασεν εὐδόκιμον πορείαν, ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰς ΠΡΑΞΕΙΣ κεφ. κζ, καὶ κη. Αὕτη ἦτο πορεία μὲ πολλὰς ταλαιπωρίας. Καθ' ὁδὸν πρὸς Ρώμην ἐτέθη εἰς πλοῖον μετ' ἄλλων αἰχμαλώτων φρουρούμενοι ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ πλοῖον ἐναυάγησε καὶ οὗτος καὶ ὅλοι ἠναγκάσθησαν νὰ παραμείνουσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα

ἐν τῇ νήσῳ Μελίτη, ἐκ τῆς ὁποίας τὴν ἄνοιξιν οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι ἐπεβιβάσθησαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὅπερ μετέφερεν αὐτοὺς εἰς Ἰταλίαν.

Μὲ πολλοὺς σταθμοὺς ὁ πλοῦς αὐτῶν διήρ-
κησεν ἄρκετοὺς μῆνας. Ὅτε οὗτοι τελικῶς ἐ-
πλησίασαν εἰς τὴν Ρώμην, ὁ Παῦλος καὶ ἐκεῖ-
νοι οἱ ὅποιοι συνώδευον αὐτὸν, ἀνεκάλυψαν ὅ-
τι οἱ ἀδελφοὶ εἶχον ἔλθει ἕξω τῆς πόλεως
πρὸς προὔπαντησίν του, "τοὺς ὁποίους ὅταν ὁ
Παῦλος εἶδεν, ἠὺχαρίστησε τὸν Θεὸν καὶ ἔλα-
βε θάρρος." ΠΡΑΞ. κη:15.

Μάλιστα, ὁ Θεὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν προ-
σευχὴν τοῦ Παύλου, καὶ ἐπέβλεψεν εἰς ὅλην
τὴν πορείαν του ταύτην, πλὴν οὐχὶ ἄνευ δυσκο-
λιῶν καὶ κινδύνων. Ὅλη ἡ πορεία ἦτο ἐκ πνευ-
ματικῆς ἀπόψεως εὐχαρίστος, ἀλλὰ εἰς τὴν σάρ-
κα ἦτο θλίψις καὶ ταλαιπωρία, καὶ δυνάμεθα
καλῶς νὰ κατανοήσωμεν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἱστορικὴν
ἡγνῶσει ὅταν ἔλεγεν ὅτι ὁ Παῦλος ἔλαβε θάρρος
ὅταν εἶδεν τοὺς ἀδελφοὺς. Φαίνεσθε ὅτι ὁ Παῦ-
λος εἶχεν σχεδὸν ἀποκάμῃ ἕνεκεν τῶν περιπε-
τιῶν, καὶ ἠὺχαρίστησε τὸν Θεὸν, λαβὼν θάρρος
ἐκ τῆς προνοίας ταύτης τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Μία ἄλλη ἀπόδειξις καταλλήλου προσευχῆς,
τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἤθελεν εὐαρεστηθῆ νὰ ἀ-
παντήσῃ, ἔχει δοθῆ ἐπίσης εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ
Παύλου ἐν τῇ ἐπιστολῇ του πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς
τῆς Κορίνθου. Οὗτος ἔγραψε,

"Εὐχαριστῶ πάντοτε τὸν Θεὸν μου δι' ἐσᾶς,
διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεισαν
εἰς ἐσᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι κα-
τὰ πάντα ἐπλουτίσθητε δι' αὐτοῦ, κατὰ

" πάντα λόγον καὶ πᾶσαν γνῶσιν, καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐκηρύχθη μεταξὺ σας, ὥστε δὲν μένετε ὀπίσω εἰς οὐδὲν χάρισμα, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις καὶ θέλει σᾶς στηρίξει ἕως τέλους ἀμέμπτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ."
A.ΚΟΡΙΝΘ. α:4-8.

Ἐν τῇ ἐξηγήσει ταύτῃ τοῦ Παύλου περὶ τῆς φύσεως τῆς προσευχῆς χάριν τῶν ἀδελφῶν τῆς Κορίνθου, παρατηροῦμεν πάλιν τὸ στοιχεῖον τῆς εὐχαριστίας, καθὼς ἐπίσης ὅτι οὗτος ἰκέτευσε τὸν Πατέρα ὅπως οὗτοι πλουτισθοῦν πνευματικῶς. Οὗτος δὲν ἐπροσηυχήθη διὰ τὴν υλικὴν εὐημερίαν των, ἀλλ' ὅπως οὗτοι πλουτισθῶσιν πνευματικῶς εἰς πᾶσαν γνῶσιν. Καθὼς αὐτῇ ἦτο ἡ φύσις τῆς προσευχῆς τοῦ Παύλου χάριν τῶν ἀδελφῶν, οὕτως ἐπίσης πρέπει νὰ γένη καὶ μεῶν, ὄχι μόνον διὰ τοὺς ἀδελφοὺς μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὡς ἀκολούθους τοῦ Κυρίου.

" ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΣ "

Ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαίους ἐπιστολῇ του ὁ Παῦλος κάμνει μνησίαν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐκεῖ περὶ τῶν προσευχῶν του δι' αὐτοὺς, καὶ δεικνύει τὴν φύσιν τῆς ἰκεσίας του. Οὗτος λέγει,

" Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, ἀκούσαντες τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν σας, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποτεταμιευμένην διὰ σᾶς ἐν οὐρανοῖς, τὴν ὁποίαν προηκούσα-

" τέ ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου." ΚΟΛ. α:3-5.

Ὁ Παῦλος εἶχεν μάθει μέσῳ τοῦ Ἐπαφρᾶ ὡς πρὸς τὴν ἀγάπην τῶν ἐν Κολοσσαεῖς ἀδελφῶν "ἐν Πνεύματι" καὶ γράφει, περὶ ἑαυτοῦ καὶ Τιμοθέου,

" διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν προσευχόμενοι διὰ σᾶς, καὶ δεόμενοι νὰ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος αὐτοῦ, μετὰ πάσης σοφίας καὶ πνευματικῆς συνέσεως, διὰ νὰ περιπατῆτε ἀξίως τοῦ Κυρίου, εὐαρεστοῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ ἀξιοῦντες εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐνδυναμούμενοι ἐν πάσῃ δυνάμει κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς, εὐχαριστοῦντες τὸν Πατέρα ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους τῆς μερίδος τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτὶ." ΚΟΛ.α:9-11.

Ἐνταῦθα πάλιν εὐρίσκομεν ὅτι, ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Παύλου διὰ τοὺς ἀδελφοὺς ἦτο ἡ πνευματικὴ των εὐημερία, καὶ διὰ ταύτην οὐτως προσήυχετο. Οὗτος ἤθελεν αὐτοὺς νὰ πληρωθῶσιν μετὰ τὴν γνῶσιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Ἦθελεν αὐτοὺς νὰ εἶναι καρποφόροι εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἤθελεν αὐτοὺς νὰ ἐπιδεικνύουν ὑπομονὴν μετὰ χαρᾶς. Προσευχὰ τοῦ εἴδους τούτου χάριν ἡμῶν καὶ χάριν τῶν ἀδελφῶν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀπαντηθῶσιν χάριν ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ καρδίαι εἶναι τέλειαι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ Παῦλος ἐπίσης προσηύχετο διὰ τῶν ἀδελφῶν ἐν Φιλιπποῖς. Ὡς πρὸς τοῦτο οὗτος ἔγραψε,

" Καὶ τοῦτο προσεύχομαι νὰ περισσεύσῃ ἡ ἀγάπη σας ἔτι μᾶλλον εἰς ἐπίγνωσιν καὶ εἰς πᾶσαν νῶσιν διὰ νὰ διακρίνητε τὰ διαφέροντα, ὥστε νὰ εἴσθε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ, πλήρεις καρπῶν δικαιοσύνης, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ." ΦΙΛ.α:9-11.

Σημειώσατε ἐνταῦθα πάλιν τὴν ἔμφασιν ἐπὶ πνευματικῆς αὐξήσεως, ἐξαιρετικῶς ἐν ἀγάπῃ, νοήμονος ἀγάπης ἣτις ἐνῶ εἶναι οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος, γίνεται ἰκανὴ νὰ διακρίνωμεν ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι διαφέρον, καὶ διὰ συμβαροβολῆς μὲ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ἅτινα δὲν εἶναι διαφέροντα, ἀγάπῃ ἣτις δὲν καλύπτει τὸ πονηρὸν, ὅπερ δύναται καὶ ἠθέλεν διορθωθῆ.

Κ Α Ρ Π Ο Φ Ο Ρ Ο Σ

"Ὡς σημειωθῆ τοῦτο, ὅτι, ὁ Παῦλος ἐν ταῖς προσευχαῖς του, ἀμφοτέρων διὰ τῶν ἀδελφῶν ἐν Φιλιπποῖς, καὶ δι' ἐκείνους ἐν Κολοσσαίῃς, ὑπενθυμίζει τὴν σπουδαιότητα τῆς καρποφορίας τῶν καρπῶν δικαιοσύνης. Οὗτος φαίνεται νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς ὁ δίδων ἔμφασιν εἰς τὸ ἐδάφιόν μας, τὸ καλῶς γνωστὸν ἐδάφιον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες διαμένουν ἐν Αὐτῷ, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Λόγος τοῦ διαμένει, δύναται νὰ ζητοῦν ὅ,τι ἐκεῖνοι θέλουν καὶ θέλει γείνει εἰς αὐτοὺς. Ἡ διακήρυξις αὕτη τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι μέρος τῆς παραβολῆς τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν κλημάτων.

κρινῆ προσευχὴν ἐκείνων οἵτινες διαμένουν ἐν Χριστῷ, ὡς κλήματα τῆς ἀμπέλου, καὶ τῶν ὀ-
ποίων ἡ ζωὴ καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ Λόγου Του.
Ἡ προσευχὴ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ προάγῃ τὴν ἰ-
δικὴν μας τιμὴν, ἀλλὰ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΣΟΦΙΑ

Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψε, "Πᾶσαν χαρὰν νομίσα-
τε ἀδελφοὶ μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους
πειρασμοὺς, γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς
πίστεως σας ἐργάζεται υπομονὴν, ἡ δὲ υπομονὴ
ἅς ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ νὰ εἰσθαι τέλειοι
καὶ ὀλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἑλλειπείς.
Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σας εἶναι ἑλλειπῆς σοφίας, ἅς
ζητῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ διδόντος εἰς πάντας
πλουσίως καὶ μὴ ὄνειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῆ
εἰς αὐτόν." Ἄς ζητῆ ὅμως μετὰ πίστεως χωρὶς
νὰ διστάζῃ παντελῶς, διότι ὁ διστάζων ὁμοιά-
ζει μὲ κύμα θαλάσσης κινούμενον ὑπ' ἀνέμων
καὶ συνταραπτόμενον. Διότι ἅς μὴ νομίζῃ ὁ
ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι παρὰ τοῦ
Κυρίου." ΙΑΚΩΒΟΣ α:2-7.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Ἰακώβου ἵνα ὑποφέρωμεν
ὑπομονητικῶς τὰς δοκιμασίας αἱ ὅποιαι ἐρχόν-
ται εἰς ἡμᾶς ὡς χριστιανοί, μᾶς ὑπενθυμίζει
τὴν παραβολὴν τῆς Ἀμπέλου καὶ τῶν Κλημάτων,
ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ Κλήματα ἅτινα φέρουν καρποὺς
καθαίρονται καὶ κλαδεύονται, ἵνα ἐκφέρουν
περισσότερον καρπὸν. Ἡ κλάδευσις αὕτη ὑπο-
δεικνύει πείρας αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι εὐάρεστοι
εἰς τὴν σάρκα, δοκιμασίας ὑπομονῆς καὶ
καρτερίας. Καὶ ἵνα ὑποφέρωμεν εἰς τὰς ἀναγ-
καίας πείρας, εἶναι κατάλληλον ὅπως μεταβαί-
νομεν εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος ἵνα ἀποκτή-
σωμεν τὴν χάριν τοῦ Κυρίου καὶ ὑποφέρωμεν
μεθ' ὑπομονῆς τὰς δοκιμασίας.

κρινῆ προσευχὴν ἐκείνων οἵτινες διαμένουν ἐν Χριστῷ, ὡς κλήματα τῆς ἀμπέλου, καὶ τῶν ὀπρίων ἡ ζωὴ καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ Λόγου Του. Ἡ προσευχὴ δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ προάγῃ τὴν ἰδικὴν μας τιμὴν, ἀλλὰ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου.

ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΣΟΦΙΑ

Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψε, "Πᾶσαν χαρὰν νομίσατε ἀδελφοὶ μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους πειρασμοὺς, γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεως σας ἐργάζεται ὑπομονὴν, ἡ δὲ ὑπομονὴ ἄς ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ νὰ εἰσθαι τέλειοι καὶ ὁλόκληροί, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλλειπεῖς. Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σας εἶναι ἐλλειπῆς σοφίας, ἄς ζητῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ διδόντος εἰς πάντα πλουσίως καὶ μὴ ονειδίζοντος, καὶ θέλει δοθῆ εἰς αὐτὸν." Ἄς ζητῆ ὅμως μετὰ πίστεως χωρὶς νὰ διστάζῃ παντελῶς, διότι ὁ διστάζων ὁμοιάζει μὲ κῆμα θαλάσσης κινούμενον ὑπ' ἀνέμων καὶ συνταραττόμενον. Διότι ἄς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λάβει τι παρὰ τοῦ Κυρίου." ΙΑΚΩΒΟΣ α:2-7.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Ἰακώβου ἵνα ὑποφέρωμεν ὑπομονητικῶς τὰς δοκιμασίας αἱ ὅποιαι ἐρχονται εἰς ἡμᾶς ὡς χριστιανοί, μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν παραβολὴν τῆς Ἀμπέλου καὶ τῶν Κλημάτων, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ κλήματα ἅτινα φέρουν καρποὺς καθαίρονται καὶ κλαδεύονται, ἵνα ἐκφέρουν περισσότερον καρπὸν. Ἡ κλάδευσις αὕτη ὑποδεικνύει πείρας αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι εὐάρεστοι εἰς τὴν σάρκα, δοκιμασίας ὑπομονῆς καὶ καρτερίας. Καὶ ἵνα ὑποφέρωμεν εἰς τὰς ἀναγκαίας πείρας, εἶναι κατάλληλον ὅπως μεταβαίνομεν εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος ἵνα ἀποκτήσωμεν τὴν χάριν τοῦ Κυρίου καὶ ὑποφέρωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὰς δοκιμασίας.

Και ὄχι μόνον ἰσχὺν καὶ καρτερίαν, ἀλλὰ καὶ σοφίαν ἵνα ἀντιμετωπίσωμεν τὰς δοκιμασίας διὰ καταλλήλου τρόπου, καὶ μάθωμεν ἀληθῶς ἀπαραίτητα μαθήματα ἐξ αὐτῶν. Ἐὰν εἴμεθα ἐλλειπεῖς σοφίας, ὡς ζητῶμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι Οὗτος θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ταύτην γενναιοδῶρως, καὶ δὲν θὰ δυσαρεστηθῇ διὰ τὴν τοιαύτην παράκλησιν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ζητῶμεν ἐν πίστει, ὄχι κυματιζόμενοι καὶ ἀποροῦντες ἐὰν ἢ ὄχι ὁ Θεὸς δύναται πράγματι νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς προσευχὰς μας.

Ἡ σοφία διὰ τὴν ὁποίαν καταλλήλως ζητοῦμεν ἐν προσευχῇ δὲν εἶναι σοφία ἣν ὁ κόσμος ζητεῖ, ἀλλὰ σοφία ἣτις εἶναι ἄνωθεν, οὐρανία σοφία. Σχετικῶς μὲ τοῦτο, ὁ Ἰακώβος ἐγραφεν,

"Ἡ ἄνωθεν σοφία πρῶτον εἶναι μὲν καθαρὰ, ἔπειτα ἐπιεικῆς, εἰρηνικῆ, εὐπειθῆς, πλήρης ἐλέους καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπεύρεται ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν." ΙΑΚ. γ:17,18.

Ἐκ τούτου γείνεται καταφανὲς ὅτι, ὅταν ζητῶμεν παρὰ τοῦ Πατρὸς Θεοῦ σοφίαν, ζητῶμεν δι' ἐκείνας τὰς εὐλογίας αἵτινες θὰ οἰκοδομήσουν ἡμᾶς ἐν τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος. Οὕτω πάλιν τονίζεται ὅτι ἀληθῶς χριστιανικαὶ προσευχαὶ δὲν εἶναι δι' ὑλικὰς εὐλογίας καὶ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἔχομεν καταθέσει ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀπαραιτήτους πείρας αἵτινες θὰ συντείνουν εἰς τὴν πνευματικὴν μας αὐξησιν ὡς Νέα Κτίσματα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

EMMENONTEΣ EN ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ ΛΟΥΚ. ιη:1, ἐκθέτει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τούτου, περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν. Ἡ παραβολὴ αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνοχλητικὴν ἐκείνην χήραν. Ἡ ἐξήγησις τοῦ Ἰησοῦ ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῆς παραβολῆς εἶναι σπουδαία εἰς ἡμᾶς. Δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀπαρνηθῆ ἑαυτοὺς καὶ ἔχουν σηκώσει τὸν σταυρὸν αὐτῶν ἵνα ἀκολουθήσουν τὸν Χριστὸν, θὰ ὑπάρξουν ἀρκεταὶ ταλαιπωρίαὶ καὶ πείραι αἵτινες ἴσως τείνουν ἵνα ἀπογοητεύσουν καὶ κάμουν ἡμᾶς χλιαροὺς εἰς τὸ νὰ πράττομεν τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

Ἄλλ' ὅταν εὐρωμεν ἑαυτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τῶν δοκιμασιῶν, μὲ τὰς θυέλλας τῆς ζωῆς μαινομένας σφοδρῶς γύρωθεν ἡμῶν, ἀντὶ νὰ λιποψυχῶμεν ἢ θρηνηῶμεν διὰ τὴν μερίδα ἡμῶν, δυνάμεθα νὰ προσευχώμεθα, ὄχι διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἡμῶν καὶ τῆς εὐημερίας τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ἀλλὰ δι' ἐνίσχυσιν ἵνα φέρωμεν εἰς πέρας τὰς δοκιμασίας μας. Τοῦτο ἴσως καλῶς ἀπαιτήσῃ ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν ἐν τῇ προσευχῇ. Δὲν εἶναι ζήτημα νὰ προσευχώμεθα ἅπαξ ἢ δις εἰς κάθε δοκιμασίαν, ἀλλὰ καθημερινῶς καὶ διαρκῶς ἐὰν παραστῇ χρεία. Ἐὰν εἴμεθα οὕτω πρόθυμοι εἰς προσευχὴν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ αἰσθανθῶμεν τὸν αἰώνιον βραχίονα τοῦ Κυρίου περιβάλλοντα ἡμᾶς, καὶ φέροντας νικητὰς μέχρι τέλους τῆς σταδιοδρομίας ἡμῶν.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Ἐν τῷ τέλει τῆς διακονίας Του, ὁ Ἰησοῦς προσηυχῆθη χάριν τῶν μαθητῶν Του, ἧτις

δεικνύει εἰς ἡμᾶς τὰ πράγματα ἐκεῖνα διὰ τὰ ὅποια καταλλήλως δυνάμεθα νὰ πλησιάσωμεν τὸν θρόνον τῆς χάριτος. Ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

"Ἐγὼ περὶ αὐτῶν παρακαλῶ, δὲν παρακαλῶ περὶ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας, διότι ἰδιικοί σου εἶναι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ εἶναι, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ ἔδοξάσθην ἐν αὐτοῖς. Καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὗτοι εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σὲ. Πάτερ ἅγιε, φυλάξον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου τοὺς ὁποίους μοι ἔδωκας, διὰ νὰ εἶναι ἐν καθὼς ἡμεῖς." "Ἐγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν Λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, διότι δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ κόσμου. Δὲν παρακαλῶ νὰ σηκώσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ φυλάξῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ." ΙΩΑΝΝ. ιζ:9-11,14,15.

Ἐνταῦθα ὁ Διδάσκαλος παρακαλεῖ ὅπως οἱ μαθηταὶ Του γείνουν ἐν μετ' Αὐτοῦ καὶ μὲ τὸν Πατέρα, ὅπερ βεβαίως σημαίνει ὅτι οὗτοι θὰ γείνουν ἐν μεταξὺ των. Ἐκ τούτου εἶναι φανερόν ὅτι ἡ προσευχὴ δι' ἐνότητα εἶναι κατάλληλος προσευχὴ. Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι μία τοιαύτη προσευχὴ θὰ λάβῃ εὐνοϊκὴν ἀπάντησιν ἂν ὄχι ἐντεῦθεν τοῦ Καταπετάσματος, τότε πέραν τοῦ Καταπετάσματος, καὶ ὅτι τῆς ἀπαντήσεως ταύτης θὰ λάβουν πείραν ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες τηροῦν τὰς καρδίας των μὲ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ γείνουν ἐν μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, ἀκόμη καὶ τώρα, ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ, ἐν εἰς ἐνότητα σκοποῦ καὶ φρονήματος.

" Δὲν παρακαλῶ νὰ σηκώσης αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου," ὁ Ἰησοῦς συνέχισεν, "ἀλλὰ νὰ φυλάξης αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ." ἔδ. 15. Ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου χρειάζεται τὰς δοκιμασίας αἵτινες ἐπέρχονται ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὰς καθημερινὰς υποθέσεις τῆς ζωῆς των ἐν τῷ κόσμῳ. Οὗτοι εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦτο εἶναι μία πραγματικὴ δοκιμασία τοῦ ζήλου των διὰ τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην ἵνα κρατήσουν ἑαυτοὺς κεχωρισμένους ἐκ τοῦ κακοῦ ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι πλήρης. Ἀλλ' ἐν τούτῳ, καθὼς μὲ ὅλας τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ χριστιανοῦ, ἡ προσευχὴ εἶναι μεγάλη πηγὴ ἰσχύος καὶ ἐνθαρρύνσεως.

Ὁ Ἰησοῦς προσηυχῆθη, " Ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ὁ λόγος ὁ ἰδικὸς σου εἶναι ἀλήθεια." Ἡμεῖς ἐπίσης ἔχομεν λάβει τὸν ἴδιον "Λόγον" τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιτρέπομεν τὴν ἁγιαστικὴν αὐτοῦ δύναμιν νὰ ἐργάζεται ἐπὶ τῆς ζωῆς μας." Καὶ μὴ συμμορφώσεθε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφώσεθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοῦς σας, ὥστε νὰ δοκιμάζετε τι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν, τὸ εὐάρεστον καὶ τέλειον." ΡΩΜ. ιβ:2V
Ἐργότερον ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ προσευχῇ Του, εἶπε, "Καὶ δὲν παρακαλῶ μόνον περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων εἰς ἐμὲ διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν, διὰ νὰ εἶναι πάντες ἐν, καθὼς σὺ Πάτερ, εἶσαι ἐν ἑμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν, διὰ νὰ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ μὲ απέστειλας." ἔδ. 20,21.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἐν τῇ προσευχῇ Του, "Καθὼς μὲ απέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον." ἔδ.18. Συμμετέχοντες ἐν τῇ διακονίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ

ὅποσον ὁ Ἰησοῦς διεκήρυξεν, τοῦτο εἶναι ἐν ὠρισμένον μέρος τοῦ ἁγιασμοῦ μας. Καὶ πόσον ἐνθαρρυντικὸν εἶναι τοῦτο νὰ διαβεβαιούμεθα παρὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅτι ἡ ἐνότης ἦν ἀνεφέραμεν ἄνωθεν, διὰ τῆς ἁγιαστικῆς δυνάμεως τῆς ἀληθείας ἐν τῇ ζωῇ μας, τελικῶς θὰ πείσῃ τὸν κόσμον ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀληθῶς ἐστάλη παρὰ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ᾄδῃ Σωτὴρ καὶ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Τοῦτο θὰ γείνη ὅταν ὅλοι οἱ ἅγιοι πράγματι εἶναι ἐν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ πέραν τοῦ Καταπετάσματος, καὶ συμμετάσχουν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Βασιλείας ταύτης, ἥτις θὰ γείνη αἰτία ὥστε ἡ γνῶσις τοῦ Κυρίου νὰ σκεπάσῃ τὴν γῆν καθὼς τὰ ὕδατα καλύπτουσι τὴν θάλασσαν.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τὸ παράδειγμα τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ, ἐνσωματεῖ τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἀτινα εἶναι κατὰλληλα δι' ἓνα χριστιανὸν νὰ προσεύχηται. Αἱ ἀρχικαὶ λέξεις, "Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθεῖτω τὸ ὄνομα σου," τονίζουσι τὸ γεγονός ὅπερ ἔχομεν ἤδη σημειώσει, δηλ. ὅτι τὸ κύριον ἐλατήριον τὸ παρακινουῶν ὅλας τὰς προσευχὰς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιθυμία ἡμῶν ὅπως δοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

"Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς." Αὕτη εἶναι μία ἀνιδιοτελὴς προσευχὴ, καὶ δεικνύει τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὴν εὐλογίαν ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, καθὼς ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ὑπεσχέθη.

"Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον." Δυνάμεθα νὰ σκεπτώμεθα περὶ τούτου ὡς παρακλήσεως ὅπως ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ἐ-

φοδιάζῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας μας, ἰδίως τῶν πνευματικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν, ἀλλὰ ὁ Κύριος θὰ φροντίξῃ καὶ περὶ τῶν υἱλικῶν ἀναγκῶν ἐπίσης κατὰ τὴν ἰδικὴν Του σοφίαν, ὄχι ἀναγκαίως συμφῶως μὲ ὅ,τι νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι χρειαζόμεθα.

"Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφελήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν." Ὁ Κύριος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συγχωρήσῃ ἡμᾶς μέσῳ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε ἐν τούτῳ καθὼς καὶ εἰς ἄλλας αἰτήσεις τῶν προσυχῶν μας, παρακαλοῦμεν δι' ἐκεῖνο ὅπερ ὁ Οὐράνιος Πατήρ ἔχει ὑποσχεθῆ νὰ δώσῃ, ὅθεν, δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι περὶ εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως, ὅτι θὰ συγχωρήσῃ ἡμᾶς, ἐὰν καὶ ἡμεῖς συγχωρήσωμεν τοὺς σφάλοντας εἰς ἡμᾶς.

"Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ." ΜΑΤΘ. 6:9-13. Τοῦτο δὲν σημαίνει κατ' οὐδένα τρόπον ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει κάθε πρόθεσιν, ὅπως ὀδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν. Τῷ ὄντι, ὁ Ἰάκωβος μᾶς λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν πειράζει οὐδένα, εἶναι ἀπλῶς ἐκζητήσεις ἄλλης τινὸς ὑποσχέσεως τοῦ Οὐράνιου Πατρὸς μας. "Ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ πονηροῦ." Ὁχι μόνον ὁ Θεὸς δὲν θὰ ὀδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ θὰ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ πειρασμοῦ, τοῦ πονηροῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ βλάψῃ ἡμᾶς ὡς Νέα Κτίσματα, καὶ πλήρως ἐλευθερώσει τὸν λαὸν Του κατὰ τὴν πρώτην ἀνάστασιν.

Ἡ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ διὰ τὸ ἔτος 2011
συμπίπτει 17 Ἀπριλίου, ἡμέραν
Κυριακὴ καὶ ὥραν 6ην. μ.μ.

---000---

Περιπέτεια βιέφρων,
¹⁷⁸
Ὁ μίνδρος τῆς ματιῆς
ὁμολογίας.

ΔΡΑΜΑ ἐκ τριῶν μερῶν, ἐμπλέκων δύο ἀδελ-
φοὺς ἐν Χριστῷ, τὸν Φιλόθεον καὶ τὸν
Εὐάγγελον.

Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ὁ ἀδελφὸς Φιλόθεος μεταβαίνει διὰ τοῦ
αὐτοκινήτου του εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐαγγέλου,
διὰ νὰ πάρῃ αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του εἰς
τὴν συνάθροισιν τῆς Ὁμολογίας τῆς ἐσπέρας
ἐκεῖνης.

Ὁ ἀδ. Φιλόθεος βλέπει γυναῖκα στὴν κου-
ζίνα νὰ σιδερώνη, καὶ ὑποθέτει ὅτι εἶναι ἡ
ἀδελφή, ἡ σύζυγος τοῦ Εὐαγγέλου.

Ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἐξέρχεται χωρὶς νὰ
ἀποχαιρετήσῃ τὴν γυναῖκα του ποῦ ἐσιδέρωνε,
καὶ ἐξέρχεται μόνος του.

Σκέψις ἀμέσως ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ Φι-
λοθέου, "Ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἀδιαφορεῖ διὰ
τὴν οὐζυγὸν του, τὴν ἀφήνει νὰ σιδερώνη, αὐτὸς
ἔρχεται στὴν Συνάθροισιν, καὶ οὔτε τὴν χαιρετᾷ

ἐξερχόμενος." Ἄς παρατηρήσωμεν τι ἐπηκολούθη-
σεν εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ Φιλοθέου μὲ τὰς σκέ-
ψεις ταύτας.

Ἄμφότεροι μετέβησαν εἰς τὴν Συνάθροισιν,
ἀλλ' ἡ διάνοια τοῦ Φιλοθέου εἶχεν ἐπηρεασθῆ,
καὶ δὲν ἐξετίμησε τὴν ὁμολογίαν τοῦ Εὐαγγέ-
λου.

Ἐντὸς ὀλίγου ἦλθον αἱ ἐκλογαί, καὶ ὁ ἄ-
δελφὸς Φιλόθεος ἐψήφισε ἐναντίον τοῦ ἁδ. Εὐ-
αγγέλου. Αἱ ὑπόνοιαι ἔφερον ἀποτέλεσμα.

Ὁ ἄδελφὸς Εὐάγγελος ἐπέστρεψεν εἰς τὸν
οἶκον του σκεπτικὸς καὶ ἐν μεγάλῃ ἀπορίᾳ. Ὡς
Πρεσβύτερος ἔκαμνε πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ οἰκο-
δομῇ τὴν Τάξιν ἐν καλῇ συνειδήσει, καὶ δὲν
ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀπότομον ἀλλαγὴν τοῦ
Φιλοθέου, νὰ ψηφίσῃ ἐναντίον του. Ἀλλὰ, ἀπέφά-
σισε νὰ ἀφήσῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Κύριον.

Ὁ ἄδελφὸς Εὐάγγελος τὴν νύκτα ἐκεῖνην,
δὲν ἐφίλησε τὴν μικρὰν θυγατέρα του, τὴν Ἐ-
λενίτσαν, μετὰ τὴν προσευχὴν της, διὰ νὰ κοι-
μηθῇ, ὅπως πάντα ἔκαμνε.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἡ Ἐλενίτσα εἰς τὸ
σχολεῖον ἦτο μελαγχολικῆ. Ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ
Φιλοθέου τὸ βράδυ ἐκεῖνο, διηγήθη εἰς τὸ δεῖ-
πνον, ὅτι ἡ Ἐλενίτσα εἰς τὸ σχολεῖον ἔσπασε
στὰ κλαύματα, καὶ ὁμολόγησεν ὅτι ὁ Μπαμπᾶς της
δὲν τὴν φίλησε καλονυκτίζων αὐτὴν διὰ νὰ κοι-
μηθῇ.

Ἄμέσως ἕτερα ὑπόνοια ἤστραψεν εἰς τὸν
νοῦν τοῦ Φιλοθέου: "Ὁ ἁδ. Εὐάγγελος εἶναι
σκαίδς εἰς τὴν οἰκογένειάν του!" καὶ ἡ ὑπόνοια
αὕτη συνεδιάσθη καλῶς μὲ τὴν πρώτην, περὶ ἁ-

διαφορίας διὰ τὴν σύζυγόν του."

ΑΙ ΚΑΚΑΙ ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΦΕΡΟΥΝ ΚΑΡΠΟΝ

Ὁ Φιλόθεος ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἰσχυρὰν ὀμιλίαν εἰς τὴν Τάξιν, εἰς τὴν Συνάθροισιν τῆς Κυριακῆς, περὶ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ." Βεβαίως ὅλος ὁ σκοπὸς καὶ τὸ νόημα ἐστρέφετο ἐναντίον τοῦ Εὐαγγέλου, ἀλλὰ δὲν ἀνέφερον αὐτὸν κατ' ὄνομα.

Ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἐνετυπωσιάσθη μὲ τὴν λογικότητα τοῦ κηρύγματος τοῦ Φιλοθέου, καὶ εἰς τὸ τέλος τὸν συνεχάρη, λέγων ὅτι ἡ ὀμιλία του ἦτο λίαν εὐλογητὴ περὶ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ καὶ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ, καὶ ὅτι πολὺ εὐλογήθη.

Ἀμέσως ἄλλη ὑπόνοια ἤστραψεν εἰς τὸν νοῦν ἐναντίον τοῦ Εὐαγγέλου, "Ὁ ἀδ. Εὐάγγελος εἶναι ὑποκριτὴς, κάμνει ὅτι εἶναι ἐν ἀρμονίᾳ μὲ τὴν διδασχὴν τῆς ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ καὶ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ, ἀλλ' ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν οἰογένειάν του, εἶδον τοῦτο μὲ τοὺς ἰδίους μου ὀφθαλμοὺς."

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ ΥΠΟΝΟΙΑΣ ΑΥΞΑΝΟΥΝ

Ὁ Εὐάγγελος εἶναι ἀντιπρόσωπος αὐτοκινήτων, καὶ ὁ Φιλόθεος τοῦ συνιστοῦσε πελάτας ὅταν εὔρισκεν εὐκαιρίαν. Ἀλλὰ μὲ τὰς ὑπονοίας εἰς τὴν διάνοιάν, ὁ Φιλόθεος ἀπεφάσισε νὰ διακόψῃ τὰς συστάσεις του εἰς πελάτας, σκεπτόμενος ὅτι τοιοῦτος ἄνθρωπος, ὡς ὁ Εὐάγγελος, εἶναι ἀνάξιος καλῶν συστάσεων.

Κατὰ σύμπτωσιν, αἱ ἐργασίαι τοῦ Εὐαγγέ-

λου δὲν ἦσαν ἀνθηραὶ, καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν δὲν ἐπαρκοῦσαν. Πάντοτε αἱ δύο οἰκογένειαι μετέβαινον ὁμοῦ εἰς τὰς Συνελεύσεις. Ὁ Εὐάγγελος μὲ τὴν οἰκογένειάν του ἀπεφάσισαν νὰ μὴ μεταβοῦν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν αὐτὴν τὴν φορὰν τῆς δυσπραγίας.

Ἐτέρα ὑπόνοια προσετέθη εἰς τὰς δύο ἄλλας εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ Φιλοθέου, "Ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἔχασε τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν συναστροφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου." Ὅλα ταῦτα μαρτυροῦν ὅτι "ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος μεταβαίνει εἰς τὴν Συνάθροισιν μόνος του ἄνευ τῆς συζύγου του, τὴν ὁποίαν ἄφησε νὰ σιδερώνη. Ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν οἰκογενεὶάν του καὶ εἶναι ὑποκριτὴς. Καὶ τώρα, ὁ ἀδελφὸς Εὐάγγελος ἔχασε καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὰς Συνελεύσεις καὶ τοὺς ἀδελφοὺς!" Αἱ κακαὶ ὑπόνοιαὶ ἐρρίζωσαν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τώρα ἐρχόμεθα εἰς κρίσιμον σημεῖον, καὶ ὁ ἀδ. Φιλόθεος τίθεται εἰς μεγάλην κρίσιν καὶ δοκιμασίαν. Μετὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἔγεινε Συνάθροισις Ὁμολογίας εἰς τὴν Τάξιν των. Ἡ σύζυγος τοῦ Εὐαγγέλου κάμνει ὁμολογίαν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρει ὅτι, πῶς εἰς τὴν ἀσθένειάν της ὁ σύζυγός της Εὐάγγελος ἐπλήρωσε γυναῖκα τινὰ διὰ νὰ πλύνη καὶ σιδερώσῃ, καὶ βοηθήσῃ αὐτὴν εἰς τὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας της. Καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν διὰ τὴν οἰκογενειακὴν της εἰρήνην καὶ ἀγάπην καὶ διὰ τὴν καλωσύνην τοῦ συζύγου της Εὐαγγέλου, καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀσθενείᾳ της

ἐπλήρωσε γυναῖκα τινὰ ὁ σύζυγός της νὰ κάμη τὰς οἰκιακὰς ἀναγκαίαις ἐργασίας-πλύσιμον, σιδέρωμα κ.λ.π. ἕως ὅτου ἔγεινε καλὰ."

ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ

Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐκλόνισε τρομερὰ τὴν διανοίαν τοῦ Φιλοθέου, ἐνθυμούμενος τὸ γεγονός, ὑποθέτων ὅτι ἡ γυναῖκα ἥτις ἐσιδέρωνε ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ Εὐαγγέλου, ἐνῶ αὐτὸς μετέβαιεν εἰς τὴν Συνάθροισιν τῆς Ὁμολογίας, ἐνῶ ἡ ἀλήθεια ἦτο ὅτι ὁ Εὐάγγελος ἐμίσθωσε γυναῖκα διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀσθενοῦσαν σύζυγόν του.

Ὁ Φιλόθεος ἤκουσε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, λέγουσαν: "Ὑπαγε, καὶ εἶπε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν Εὐάγγελον, καὶ ζήτησον συγνώμην διὰ τὰς κακὰς ὑπονοίας καὶ πράξεις σου."

Ἄλλ' ὁ Φιλόθεος ἤκουσεν ἄλλην φωνὴν λέγουσαν: "Τι θὰ σκεφθοῦν, ὁ ἀδελφός Εὐάγγελος καὶ οἱ ἀδελφοὶ περὶ ἐμοῦ; ! Θὰ χάσουν πᾶσαν ἐκτίμησιν δι' ἐμὲ. Ἴσως νὰ μὴ μὲ ἐκλέξουν καὶ Πρεσβύτερον πλέον." Ἡ θύρα τῆς ὑπερηφανείας ἠνοίχθη. Ὁ Φιλόθεος ἐδίστασε νὰ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀναμῆνῃ. Εὐρίσκετο ὅμως εἰς πυρίνην δοκιμασίαν.

Ἦλθον αἱ ἡμέραι τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὁ Θεόφιλος ἐψήφισε τὸν Εὐάγγελον ὡς Πρεσβύτερον, καὶ ἔτσι, ἐνόμιζεν ὅτι ἐθεράπευσε τὴν συνειδήσιν του. "Ἐκαμα δικαιοσύνην μὲ τὸν Εὐάγγελον" ἐσκέφθη, "δὲν εἶναι πρέπον τώρα οὐδὲ ἀναγκαῖον εἶναι δι' ἐμὲ νὰ ταπεινωθῶ καὶ ὁμολογήσω τὸ σφάλμα μου καὶ ἐκτεθῶ εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὁ ἀδ. Εὐάγγελος ἴσταται καλῶς εἰς τὴν Τάξιν τώρα, καὶ ἐγὼ διετήρησα τὴν θέσιν μου ὡς Πρεσβύτερος."

Ἄλλ' ἡ πορεία αὕτη ἀποδεικνύει ὅτι, ὁ Φιλόθεος παρεγνώρισε τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως του καὶ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὅστις λέγει ὅτι πρέπει νὰ ὁμολογῶμεν τὰ ἁμαρτήματά μας, καὶ ὅτι προτοῦ προσφέρομεν τὸ δῶρον μας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, πρέπει νὰ συμφιλιωθῶμεν μὲ τὸν ἀδελφὸν μας τὸν ὁποῖον ἀδικήσαμεν, καὶ νὰ ἔχωμε καλὴν συνείδησιν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἄλλ' ὁ ἀδ. Φιλόθεος "ἐκαυτηρίασε τὴν συνείδησιν του," καὶ τώρα εὐρίσκετο εἰς κίνδυνον καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΥΠΟΝΟΙΩΝ

Ὁ ἀδ. Φιλόθεος ἦτο γνώστης τῆς ἀληθείας τῶν Γραφῶν, ἀλλὰ τώρα ἡ στάσις του ἤλλαξεν, ἤρχισε νὰ παραβλέπη τὰς ιδιότητας τῆς δικαιοσύνης, αἵτινες ὑπεδείκνυον "ταπεινώσιν πρὶν τῆς ἐξυψώσεως." ΠΑΡ.ιε:33. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ὅτι, ὠρισμένοι χαρακτήρες τοῦ θείου σχεδίου ἤρχισαν νὰ μὴ ἔχουν ἐπιρροὴν εἰς τὴν συνείδησιν του. Αἱ κακαὶ ὑπόνοιαι ἐναντίον τοῦ Εὐαγγέλιου, καίτοι ἀπεδείχθησαν ὅτι ἦσαν ἐσφαλμέναι ὑπόνοιαι, καὶ ἡ συνείδησις του καὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπεδείκνυον τοῦτο, πρесеπάθησε νὰ πνίξῃ τὴν συνείδησιν του μᾶλλον παρὰ νὰ κάμῃ δικαιοσύνην εἰς τὸν ἀδελφὸν του.

Η ΘΥΡΑ ΗΝΟΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ

Μετ' ὀλίγον ὁ ἀδ. Φιλόθεος ἔλαβε μερικὰ φυλλάδια— καθὼς ὅλος ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου λαμβάνει πολλάκις. Τὰ εἰδικὰ ταῦτα φυλλάδια ἀνέφερον περὶ "ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΣ." Ὁ ἀδ. Φιλόθεος τὰ ἐμελέτησε, καὶ ἀμέσως εἰλκυσθῆ ὑπὸ τῆς σκέψεως ὅτι "πάντες θὰ σωθῶσιν, καὶ θὰ ζή-

σουν αἰωνίως, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Σατανᾶ.

Ὁ ἄδ. Φιλόθεος, εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῆς διανοίας εὐρισκόμενος, ἐνεθουσιάσθη μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι "τελικῶς ὅλοι θὰ σωθῶσιν, καὶ οὐδεὶς ἄσεβης θὰ καταδικασθῆ. Εἶναι ζήτημα χρόνου, ἐσκέπτετο, ὅτε ἅπαντες θὰ ἀποκατασταθῶσιν ἐκ τῆς ἀμαρτωλῆς αὐτῆς ζωῆς, καὶ θὰ ζήσουν εἰς τοὺς αἰῶνας εὐτυχεῖς." Ἡ Δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἡμαυρώθη, καὶ ἡ Ἀγάπη Αὐτοῦ διετρανώθη πέραν τοῦ ἀποκαλυπτομένου Λόγου Αὐτοῦ, τὴν Γραφήν.

Τι ἦτο τὸ ἐλκυστικὸν τῆς θεωρίας αὐτῆς εἰς τὸν Φιλόθεον; Ἦτο ἡ διέξοδος. "Δὲν εἶναι ἀνάγκη" ἐσκέφθη "νὰ εἶναι τις τόσο λεπτολόγος περὶ φωνῆς συνειδήσεως καὶ δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ!" Ὁ ἄδ. Φιλόθεος ἐνεθουσιάσθη, καὶ ἔγραψε διὰ βιβλιάρια ἅτινα ἐμοίρασε καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς εἰς τὴν Τάξιιν.

Ἄλλ' ἢ ἐντύπωσης ἦτο διάφορος ἀπὸ ὅ,τι ὁ ἄδ. Φιλόθεος ἀνέμενεν. Οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν καλῶς ἐδραιωμένοι εἰς τὸ ἀποκεκαλυμμένον θεῖον σχέδιον τῶν αἰῶνων, καὶ καλῶς ἰσοζυγισμένοι εἰς τὴν παροῦσαν ἀλήθειαν, καὶ πιστοὶ ἐν τῇ συνειδήσει των, καθὼς καὶ ἐνεργητικοὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς μαρτυρίας, ὥστε ἀπέρριψαν τὰ φυλλάδια καὶ τὴν περὶ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΑΣ θεωρίαν αὐτοῦ.

Ὁ ἀδελφὸς Φιλόθεος παροτρύνθη νὰ παρητηθῆ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι Πρεσβύτερος. Ὁ Φιλόθεος ἐσκληρύνθη ἐναντίον ὅλων ἐν τῇ διανοίᾳ του. Ἐτυφλώθη ἀπὸ τοῦ νὰ ἴδῃ ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει ὅτι, "Πάντες οἱ ἄσεβεῖς θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ, καταστραφεῖ." ΦΑΛΜ. α:6, ΠΡΑΞ. γ:23. κ.λ.

Τελικῶς εὐρίσκομεν τὸν Φιλόθεον ἀσπαζόμενον τὴν ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΘΕΩΡΙΑΝ, καὶ ζηλωτὴν εἰς τὴν διακήρυξιν τῆς πλάνης αὐτῆς. Τὸ θλιβερὸν γεγονός τοῦ τέλους τοῦ Φιλοθέου ἐπήγαγεν ἀπὸ κακῆς ὑπονοίας αἵτινες ὠδήγησαν εἰς περισσύτερας πονηρὰς ὑπονοίας, καὶ δὲν ὑπερνίκησεν αὐτὰς, διότι ὑπερηφάνεια καὶ ἐγωϊσμός προσετρίψθη καὶ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ συνείδησιν καὶ χαρακτῆρα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἄς παρατηρήσωμεν τώρα τι ἤθελε συμβῆ ἔαν ὁ Φιλόθεος δὲν ἐφιλοξενούσε τὴν πρώτην κακὴν ὑπόνοιαν.

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΑΡΧΙΚΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Ὁ Φιλόθεος μεταβαίνει μὲ τὸ αὐτοκίνητον του εἰς τοῦ Εὐαγγέλου τὸν οἶκον διὰ νὰ παραλάβῃ αὐτὸν καὶ τὴν σύζυγόν του εἰς τὴν Συνάθροισιν τῆς Ὁμολογίας. Ὁ Φιλόθεος βλέπει γυναῖκα νὰ σιδερώνη, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπει κακὴν σκέψιν ἢ ὑπόνοιαν κακὴν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν διάνοιάν του.

Ὁ Φιλόθεος χαιρετᾷ τὸν ἁδ. Εὐάγγελον, καὶ μὲ ἐνδιαφέρον ἐρωτᾷ διατι δὲν ἔρχεται καὶ ἡ ἀδελφὴ εἰς τὴν Συνάθροισιν. Ὁ ἁδ. Εὐάγγελος τὸν πληροφορεῖ ὅτι ἡ ἀδελφὴ εἶναι ἀδιάθετος, καὶ ὅτι ἐμίσθωσε γυναῖκα τινὰ διὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὰς οἰκιακὰς τῆς ἐργασίας.

Ὁ ἁδ. Φιλόθεος ἐκτιμᾷ τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην τοῦ Εὐαγγέλου διὰ τὴν σύζυγόν του.

Ἡ Συνάθροισις τῆς Ὁμολογίας ἤτο-καθὼς

πάντα- λίαν εὐλογητῆ, καὶ ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὸν οἶκον των χαίροντες ἐν Κυρίῳ.

Ἡ μικρὰ Ἐλενίτσα λαμβάνει τὸ φίλημα τῆς καληνύκτας ἀπὸ τὸν Μπαμπά της καὶ κοιμᾶται εἰρηνικᾶ.

Ὁ ἀδ. Εὐάγγελος λαμβάνει 100 ο/ο ψήφους ὡς Πρεσβύτερος, ἐκτιμούμενος διὰ τὴν πιστότητα του εἰς τὰ οἰκογενειακὰ του καθήκοντα.

Ὁ ἀδ. Φιλόθεος ἐμπνεόμενος δίδει ὡραίαν ὀμιλίαν περὶ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΟΣ," ἔχων ὡραῖον παράδειγμα τὸν Εὐάγγελον. Ὁ Φιλόθεος καὶ Εὐάγγελος ἔχουν στενὴν συνεργασίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀδ. Φιλόθεος συνιστᾷ πελάτας εἰς τὸν ἀδ. Εὐάγγελον ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοκινήτων, με ἀποτέλεσμα ὁ ἀδ. Εὐάγγελος νὰ δύναται νὰ μεταβαίνη εἰς τὰς Συνελεύσεις.

Ὁ Εὐάγγελος ἐκ τῶν πωλήσεων ἐξοικονομεῖ ἀρκετὰ χρήματα ὥστε ἔθεσεν ἀγγελίαν εἰς τοπικὴν ἑφημερίδα "ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Οἱ ΝΕΚΡΟΙ," με ἀποτέλεσμα γυνὴ τις νὰ γράψῃ, νὰ λάβῃ τὸ βιβλιᾶριον, καὶ μετὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν με τὴν οἰκογένειαν τοῦ Εὐαγγέλου, ἀσπασθεῖσα τὴν ἀλήθειαν, ἐλευθερωθεῖσα ἐκ τῆς βλασφημίου διδασκαλίας "τῶν αἰωνίων βασάνων."

Τὸ ΤΡΙΤΟΝ τοῦτο ΜΕΡΟΣ δεικνύει ὁποῖαν ἀντίθεσιν θὰ εἶχον αἱ πεῖραι αὐταὶ ἐὰν ἀνθίστατο ὁ Φιλόθεος εἰς τὰς κακὰς ὑπονοίας, καὶ ἀντιθέτως ἐφιλοξενοῦσε καλὰς καὶ ἀγαθὰς σκέψεις εἰς τὴν καρδίαν του καὶ διάνοιαν του.

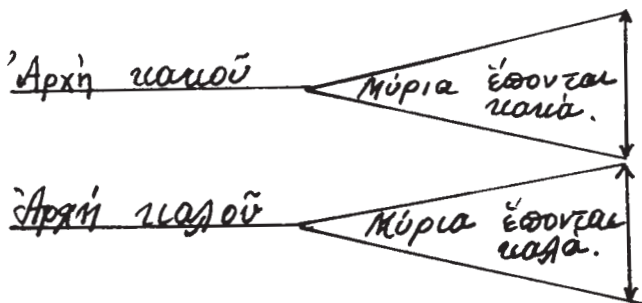
Ὁ Γραφικὸς ὅρος εἶναι "Ὅ,τι σπεῖρη ὁ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θέλει θερίσει. ΓΑΛ. ς:7.

"Λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμὸς. Ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι καθαρὸς, ὅλον τὸ σῶμα σου θέλει εἶσθαι φωτεινὸν. Ἐὰν ὅμως ὁ ὀφθαλμὸς σου εἶναι πονηρὸς, ὅλον τὸ σῶμα σου θέλει εἶσθαι σκοτεινὸν."
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ς:22,23.

Ἐὰν πράττωμεν τὸ κακὸν, θὰ ἐπακολουθήσῃ σειρὰ κακῶν ὡς ἀποτέλεσμα. Ἐὰν πράττωμεν τὸ καλὸν, θὰ ἐπακολουθήσῃ σειρὰ καλῶν ὡς ἀποτέλεσμα. Καθοδηγούμεθα ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ,

"Ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, ἂν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ, καὶ ἂν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε."
ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ δ:8.

"Ἐνδὲς κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται."

Περὶ προσευχῆς.

Συνέχ. ἐκ τοῦ Προηγουμένου.-----

ΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΑΙΤΙΝΕΣ ΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΩΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Κορνήλιον δεικνύει, ὅτι ἐὰν τις προσήρχετο ἤδη εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσήρχετο εἰς Αὐτὸν, μὴ γνωρίζων ὅμως τὴν διαχαραχθεῖσαν ὁδόν, τότε αἱ προσευχαὶ αὐτῶν θὰ ἀνήρχοντο ὡς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καθὼς δὲ ὁ Κύριος ἔλαβε γνῶσιν τῶν προσευχῶν τοῦ Κορνηλίου, καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας αὐτοῦ ὅπως λατρεύσῃ καὶ ὑπηρετήσῃ τὸν Θεόν, οὕτω καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι θὰ ἐλάμβανεν ἤδη γνῶσιν τῶν προσευχῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν ἐκείνων οἵτινες θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸν πλησιάσωσιν.

Πιθανὸν νὰ μὴ ἔπεμπεν τινὰ ὁμοιάζοντα πρὸς τὸν Πέτρον, ὅπως τοὺς καθοδηγήσῃ κατὰ τὸν χροῖνον τοῦτον, διότι τοῦτο θὰ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς ἀποφάσεως Αὐτοῦ, ἐὰν δηλ. τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο συνετὸν πρᾶγμα νὰ γέλνῃ οὕτως, ἢ ἐὰν ὁ τοιοῦτος θὰ ἦτο κατάλληλος διὰ τὸν παρόντα σκοπὸν Αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐκτελεῖ. Πᾶσα ὅμως προσευχὴ προσφερομένη ἐν εἰλικρινείᾳ δὲν παρέρχεται ἀπαρατίρητος, ἀλλὰ θὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῆς ἐν τῷ ὠρισμένῳ καιρῷ, εἴτε τώρα, εἴτε βραδύτερον.

Ἐπιθέσατε, ὅτι ἄνθρωπος τις ζῆ εἰς ἄπιστον
τινὰ χώραν, ἔνθα ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι γνωστὸς, καὶ
ὑποθέσατε ἓνα τοιοῦτον ἄνθρωπον ψηλαφοῦντα νὰ εὐ-
ρη τὸν Θεόν, καὶ προσευχόμενον συμφώνως πρὸς τὸ
φῶς αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δὲν θὰ
ἐδέχετο τὸν τοιοῦτον ὡς τέκνον Του, ἀλλὰ θὰ ἠδύ-
νατο, ἐὰν ἡ Σοφία Αὐτοῦ τὸ ἐπεδοκίμαζεν, νὰ ὀδη-
γήσῃ τὸν εἰλιχρινῆ ἐκεῖνον ἐρευνητήν, νὰ γνωρίσῃ
τὸν Χριστὸν, ὅπερ θὰ ἐγίνετο εἴτε διὰ τινος φυλ-
λαδίου ταχυδρομικῶς ἀποσταλέντος, εἴτε διὰ τινος
κηρύγματος, ἢ διὰ τῆς συναντήσεως ἑνὸς ἐκ τῶν
πρέσβων τοῦ Κυρίου, ὅστις θὰ ἐπεκοινωνεῖ μετ' αὐ-
τοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γλώσσῃ.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πᾶσα πεινώσα ψυχὴ θὰ λάβῃ
τὸ φῶς καὶ τὴν ἀναγκαίαν γνώσιν διὰ τὴν σωτηρίαν
αὐτῆς, ἐν τῷ καταλλήλῳ καιρῷ τοῦ Κυρίου. Ἀφοῦ δὲ
ἀκούσῃ περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ περὶ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς
ἀγάπης Αὐτοῦ ἐν Χριστῷ, κατόπιν ἐναπόκειται εἰς
ἕκαστον ἄτομον νὰ δεχθῆ ἢ ἀπορρίψῃ τὸ ἄγγελμα. Ἐ-
ὰν ἀμελήσῃ ἢ ἀρνηθῆ νὰ κάμῃ ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Θε-
όν, ἀφοῦ ἔλαβε τὸ φῶς, οὐδεμία προσευχὴ προσφερο-
μένη θὰ ἐγίνετο ἀποδεκτὴ.

ΤΟ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΔΩΡΩΝ .

Ἀναγινώσκωμεν, ὅτι ὁ Οὐράνιος Πατὴρ θὰ δώσῃ
ἀγαθὰ δῶρα εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρ' Αὐτοῦ, δηλ. θὰ
δώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον θὰ ἦτο καλὸν δι' αὐτοῦς. Δὲν
πρέπει νὰ διατάξωμεν Αὐτὸν καὶ νὰ τῷ εἴπωμεν ὅ-
ποιας εὐλογίας πρέπει νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς. Δὲν πρέ-
πει νὰ ζητῶμεν παρ' Αὐτοῦ πᾶν εἶδος ἐκ τῶν ἐπι-
γείων πραγμάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν Ἰουδαίων,
οὗτοι ἐζήτουν κυρίως ἐπιγελοῦς εὐλογίας, ἐπίγεια
πράγματα, διότι οὐράνιοι εὐλογίαι δὲν εἶχον ὑπο-
σχεθῆ εἰς αὐτοὺς. Ἡμεῖς ὅμως οἵτινες εἰσῆλθομεν
εἰς σχέσεις υἱῶν τοῦ Θεοῦ, δεόν νὰ προσευχόμεθα

δι' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἰδικῶς ὑπεσχέθη εἰς ἡμᾶς,
-τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ δὲ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐ-
ρανοῖς θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνα τὰ πράγματα τὰ ὁ-
ποῖα εἶναι κατάλληλα δι' ἡμᾶς, ὅπως μᾶς προπαρασ-
κευάσωσιν διὰ τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν

Ὁ Κύριος θὰ δώσῃ ἐκεῖνας τὰς ὑλικὰς εὐλογίας
αἵτινες εἶναι καλαὶ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Νέου
Κτίσματος. Πᾶν ὅ,τι Αὐτὸς θὰ ἔδιδεν, θὰ ἦτο κα-
λὸν δῶρον. Ἡμεῖς δὲ δὲν γνωρίζομεν ποῖον πρᾶγμα
θὰ ἦτο καλὸν δι' ἡμᾶς. Ὁ γονεὺς ὅστις φροντίζει
διὰ τὸ τέκνον του, πιθανὸν νὰ ἔβλεπεν εἰς τινα
περίστασιν, ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ δώσῃ εἰς τὸ τέκ-
νον αὐτοῦ φάρμακον ἀντὶ τροφῆς. Δίδει δὲ τοῦτο ὁ
γονεὺς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ παιδιοῦ. Τὸ αὐτὸ συμ-
βαίνει καὶ μὲ τὸν Οὐράνιον Πατέρα. Συχνάκις δίδει
εἰς ἡμᾶς δοκιμασίας πίστεως, δοκιμασίας ὑπακοῆς,
δοκιμασίας ἀγάπης. Πᾶσαι δὲ αἱ δοκιμασίαι αὐταὶ
σκοπὸν ἔχουσι νὰ ἀναπτύξωσιν ἐν ἡμῖν δύναμιν χα-
ρακτηῆρος, ἵνα διὰ τούτου καταστῶμεν ἱκανοὶ καὶ
κατάλληλοι ὅπως δεχθῶμεν περισσοτέρας καὶ μεγα-
λειτέρας εὐλογίας.

Ὁ Πατὴρ πολιτεύεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς πρὸς Νέα
Κτίσματα ἐν Χριστῷ. Ἐὰν παραδείγματός χάριν, τι-
νὰ ἐκ τῶν τέκνων Αὐτοῦ ὑπερβαρυνθῶσιν διὰ τῶν εὐ-
λογιῶν ἢ φροντίδων τῆς παρουσίας ζωῆς, ὁ Θεὸς δυ-
νατὸν νὰ δώσῃ εἰς τὸ τοιοῦτον Αὐτοῦ τέκνον καθαρ-
τικὸν τι φάρμακον, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπίγεια. Ὁ τοι-
οῦτος πιθανὸν νὰ θραύσῃ τὴν κνήμην του, ἢ νὰ ὑπο-
στῇ ἑτέραν τινα ζημίαν -κάτι τι τὸ ὁποῖον θὰ ἀ-
πέβαινε πρὸς τὸ καλὸν αὐτοῦ ὡς Νέου Κτίσματος. Ἐ-
ὰν δὲ ἅπας ὁ ἀφιερωμένος λαὸς τοῦ Κυρίου ἔφθανεν
εἰς τὸ σημεῖον, ἔνθα ἡ μύνη αὐτῶν ἐνθερμὸς ἐπιθυ-
μία, ἢ πλεον μεγαλειτέρα φιλοδοξία αὐτῶν, τὸ βά-
ρος πασῶν τῶν προσευχῶν αὐτῶν συνεκεντροῦτο εἰς
τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ ἐπιθυμῶσιν νὰ πληρωθῶσιν διὰ
τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Πνεύματος τῆς ἀληθεί-
ας, τοῦ Πνεύματος τοῦ ὑγιαίνοντος νοδῶ, ἵνα γνω-

ρίσωσι καὶ πράξωσι τὸ θέλημα Αὐτοῦ, ὅποιαν μεγάλην εὐλογίαν τὸ τοιοῦτον θὰ ἐπέφερον! Τὸ θέλημα λοιπὸν τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὰ τέκνα Αὐτοῦ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ὅπερ εἶναι ἡ πρωτίστη πασῶν τῶν εὐλογιῶν, καὶ τὸ ὅποιον ὁμως Οὗτος παρέχει ὑπὸ τινος ὅρους. Οὗτος ἀποσύρει τοῦτο μέχρις οὗ οὗτοι μάθωσι νὰ τὸ ἐκτιμῶσιν, νὰ ἐκτιμῶσιν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ μέχρις οὗ ἐνθέρμως ἐπιζητήσωσι τοῦτο, ὥστε νὰ ἐπιδοθῶσι μετὰ σπουδῆς καὶ νοημοσύνης ἵνα ἐκπληρώσωσι τοὺς ὅρους αὐτοῦ, καὶ ἐξακολουθήσωσι προσευχόμενοι, καὶ δεόμενοι, ὅποτε πλέον ἢ ἐσχάτη αὐτῶν ἀνάγκη θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀπάντησιν.

ΤΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παρακινεῖ τοὺς ἁγίους ἵνα "προσεύχωνται μετὰ πάσης δεήσεως καὶ ἰκεσίας ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει." Οἱ λόγοι οὗτοι δὲν σημαίνουν, ὅτι πάντοτε πρέπει νὰ εὐρισκώμεθα γονυκλινεῖς, ἢ συνεχῶς νὰ προσφέρωμεν προσευχὴν τινὰ, ἀλλ' ὅτι οὐδέποτε πρέπει νὰ παύσωμεν ἀπὸ τοῦ νὰ προσευχώμεθα, αἱ δὲ προσευχαὶ ἡμῶν πρέπει νὰ γίνωνται ἐν πνεύματι, ἐνθέρμως καὶ εἰλικρινῶς. Τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ "νὰ λέγωσι προσευχὰς, ἀλλὰ νὰ προσεύχωνται." Ὑπάρχωσι πολλαὶ τυπικαὶ προσευχαί, -πολλὰ λόγια, "βαττολογίαι" εἰς τὰς προσευχὰς, αἵτινα δὲν ἀνέρχονται ὑψηλότερον τῆς κεφαλῆς ἐκεῖνου ὅστις τὰς ἀπαγγέλει. MATΘ. ς: 1-7. Αἱ Γραφαὶ ὁμιλοῦσιν περὶ τῶν τοιούτων, ὅτι πλησιάζουσι τὸν Θεὸν "διὰ τῶν χειλέων, ἐνῶ ἡ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' Αὐτοῦ." MATΘ. ιε: 8. Θὰ ᾄτο καλλίτερον εἶναι δὲν ἐπλησιάζωμεν καθόλου τὸν Κύριον, παρὰ νὰ πλησιάζωμεν Αὐτὸν κατ' ἀκατάλληλον τινὰ τρόπον.

Εἶναι ὑπερθαύμαστον τὸ προνόμιον τοῦ νὰ πλη-

σιάζωμεν τὸν Μέγαν Δημιουργὸν καὶ Κύριον τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ προσερχώμεθα πρὸς Αὐτὸν ἐν πνεύματι σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως, καὶ νοημοσύνης. Ὁ Κύριος ἡμῶν διεκήρυξεν ὅτι ὁ Πατὴρ ζητεῖ τοιοῦτους προσκυνητὰς, τοὺς προσκυνοῦντας Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Πρέπει νὰ προσερχώμεθα μόνον ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδὲν ἄλλο ὄνομα εἶναι δεδομένον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν. Αὐτὸς εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς τοῦ νὰ προσεγγίσῃ τις πρὸς τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πρέπει νὰ προσερχώμεθα ἐσκεμμένως καὶ προθυμῶς.

Δὲν πρέπει νὰ ἐκφέρωμεν ἀπλῆν τινὰ λέξιν τὴν ὁποῖαν δὲν ἐννοοῦμεν, καὶ τὴν ὁποῖαν δὲν ἐξηγήσαμεν πρότερον μετὰ προσοχῆς. Πιστεύομεν ὅτι πολλοὶ ἐπέφερον ζημίαν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των, διότι προφέρουσι τυπικοὺς τινὰς λόγους, κατ' ἀπλοῦν τινὰ τυπικὸν τρόπον. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι προσευχὴ. Ἡ ἀληθὴς προσευχὴ εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς καρδίας. Ἐπομένως ὅσον μεγαλειότερος εἶναι ὁ ζῆλος ἡμῶν, τόσον εὐπρόσδεκτος θὰ εἶναι καὶ ἡ προσευχὴ ἡμῶν, καὶ θέλομεν λάβῃ καὶ τὴν μεγαλειτέραν εὐλογίαν.

Δὲν πρέπει νὰ προσερχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν ἄνευ πίστεως, καὶ ἄνευ ἐνθέρμου προθυμίας ὅπως λάβωμεν τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ. Πρέπει νὰ εἰσερχώμεθα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς αἰτίσεως ἡμῶν, ἵνα ὁ Κύριος ἴδῃ τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μετὰξὺ προσευχῆς καὶ εὐχαριστίας. Προσευχὴ, καθὼς εἴπωμεν, εἶναι ἡ ὑποβολὴ αἰτίσεως. Οὐδεὶς δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν Κύριον, ἐὰν θέλῃ νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ γείνη εὐπρόσδεκτος ὑπ' Αὐτοῦ, εἰμὴ μόνον ὅσοι προσέρχονται ἐν Χριστῷ, ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἄλλοι εἶναι ξένοι καὶ ἀπηλλοτριωμένοι. Πᾶς τις ὅμως δύναται νὰ ἀποδώσῃ εὐχαριστίας εἰς τὸν Θεόν, ἢ νὰ ἀποδώσῃ λατρίαν, σεβασμὸν, καὶ εὐλάβειαν.

ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟ-
ΣΕΥΧΗΝ, ΑΝΑΓΚΑΙΑ.

Ἐπάρχει ἐπίσης διαφορά μεταξύ προσευχῆς καὶ δέησεως. Προσευχὴ εἶναι πᾶσα αἴτησις, μικρὰ ἢ μεγάλη, ἀνῶ δέησις σημαίνει εἰδικὴν ἐπιθυμίαν δι' ἓν πρᾶγμα - ἔνθερμος παράκλησις. Εἴτε λοιπὸν ἀπλῶς προσευχόμεθα, εἴτε δεόμεθα - ὅπερ εἶναι ἡ ἰσχυροτέρα μορφή τῆς προσευχῆς - πρέπει πάντοτε νὰ προσερχώμεθα ἐν πνεύματι, μετὰ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ γεγονότος ὅτι προσερχώμεθα ἐνώπιον τῆς Παρουσίας τοῦ Μεγάλου ἸΕΧΩΒΑ, καὶ ὅτι τοῦτο εἶναι προνόμιον παρεχόμενον μόνον εἰς πολὺ ὀλίγους κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τοῦ Εὐαγγελικοῦ Αἰῶνος.

Πρέπει δὲ νὰ ἀγρυπνῶμεν εἰς τοῦτο μετὰ πάσης προσκατερίσεως. Ἐὰν πραγματικῶς πιστεύωμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἐδίδαξεν ἡμᾶς νὰ προσευχόμεθα, καὶ ὅτι θέλημά Αὐτοῦ εἶναι, ὅπως παράσχη εἰς ἡμᾶς τὰ ἀναγκαίουντα, ὑπεράνω δὲ πάντων τὸ Ἅγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, τότε πρέπει νὰ εἴμεθα ἀγρυπνοὶ διὰ νὰ παρατηρῶμεν πότε θὰ λάβωμεν τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ αἰτήματα ἡμῶν. Ἐὰν ἀφοῦ προσευχήθημεν, κατόπιν δὲν ἀποδώσωμεν τὴν δέουσαν προσοχὴν, καὶ δὲν παρατηρήσωμεν διὰ νὰ ἴδωμεν ἔὰν θὰ λάβωμεν ἀπάντησιν ἢ οὐχί, τοῦτο σημαίνει, ὅτι πραγματικῶς δὲν ἐξετιμήσαμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐζητήσαμεν. Φαίνεται ὅτι οὗτος εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς δὲν ἀπαντᾷ εἰς πολλὰς προσευχὰς ἡμῶν ἀμέσως καὶ ταχέως. Πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ ἀγρυπνῶμεν ὅπως ἴδωμεν τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ μάθωμεν τὸ μάθημα τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς Αὐτὸν, εὐθὺς ὡς ἀναγνωρίσωμεν ὅτι Οὗτος εἰσήκουσε καὶ παρέσχε τὰ αἰτήματα ἡμῶν.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προσευχόμεθα μετὰ προσκατε-

ρήσεως, οὐχὶ ἀγρυπνοῦντες μόνον δι' ὀλίγας ὥρας διὰ τὴν ἀπάντησιν, οὐχὶ μόνον διὰ μίαν ἡμέραν ἢ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Ὁ Κύριος πιθανὸν νὰ βλέπῃ ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν αἰτημάτων ἡμῶν, εἴτε διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν ἡμῶν, ἢ διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς καλλιτέραν θέσιν, ὅπως δεχθῶμεν τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ. Ἴσως πάντες νὰ εἴχωμεν τὴν πείραν ταύτην, καὶ νὰ εἴμεθα περισσότερον πειναλέοι διὰ τὴν ἀπάντησιν, ὁπότε αὕτη ἦλθεν.

Πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Κύριος οὐδέποτε ἀδιαφορεῖ πρὸς τὰς ἰκεσίας τῶν τέκνων Αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀκολουθεῖ τὴν πορείαν ἐκείνην ἣτις εἶναι ἡ καλλίστη δι' ἡμᾶς, ἀκριβῶς καθὼς συμβαίνει μὲ πιστατὸν τινὰ διδάσκαλον πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, καὶ μὲ πλήρους ἀγάπης γονεῖα πρὸς τὸ τέκνον αὐτοῦ. Ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὰ κάλλιστα τῶν πραγμάτων Αὐτοῦ, καὶ δὲν θὰ ἀποσύρῃ οὐδὲν τὸ ὅποῖον θὰ ἦτο πραγματικῶς καλὸν. ΨΑΛΜ. πδ:11. Ἐν τούτοις ὁμως συχνάκις ἀπαιτεῖ, ὅπως ἀναμένωμεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Ἄλλοτε δὲ, ἡ ἀπάντησις ἔρχεται ταχέως εἰς τὰ ἡμέτερα αἰτήματα.

Εἴτε εὐρισκόμεθα γονυκλινεῖς, εἴτε εἰς τὰς πολυασχόλους ἀτραποὺς τῆς ζωῆς, αἱ καρδίαι ἡμῶν πρέπει συνεχῶς νὰ ἀνέρχωνται πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως ζητήσωσι τὴν καθοδηγίαν Αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις καὶ πείρας ἡμῶν, ἵνα δυνάμεθα νὰ ὑπηρετῶμεν Αὐτὸν κατὰ τρόπον ἀρεστὸν εἰς Αὐτὸν, καὶ προφυλασσώμεθα ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς, οἵτινες, ἄνευ τῆς βοήθειας Του, θὰ ὑπερέβαινον τὴν ἀντοχὴν ἡμῶν, καὶ ἵνα εἰς τὸν παρ' Αὐτοῦ ὠρισμένον καιρὸν λυτρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ἀτελείας, καὶ παράσχῃ εἰς ἡμᾶς θέσιν τινὰ ἐν τῇ Οὐρανίῳ Αὐτοῦ Βασιλείᾳ. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἅς ἐξασκῶμεν σταθερῶς τὴν ἐντολὴν τοῦ Διδασκάλου ἡμῶν, " Ἀγρυ-

νεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμὸν." ΜΑΡΚ. ιδ:38.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ;

Καίτοι δὲ αἱ Γραφαὶ ἐντέλλονται ἡμῖν ἐμμονὴν εἰς τὴν προσευχὴν, καθὼς ἡ παραβολὴ τῆς χήρας διδάσκει τὸ αὐτὸ, οὐδὲν ὅμως ὑπάρχει εἰς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, τὸ ὁποῖον νὰ ἐξουσιοδοτῇ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ πράττωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τινὲς ὀνομάζουσιν, ὡς "πάλιν μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ." Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πρόθυμος νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνα ἅτινα εἶναι τὰ κάλλιστα δι' ἡμᾶς, πᾶν δὲ ὅ,τι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἦτο πρόθυμος νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐπιθυμῶμεν. Ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀγωνιζώμεθα ὅπως πείσωμεν τὸν Κύριον νὰ πράξῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἀπρόθυμος νὰ πράξῃ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιθυμῶμεν ὅπως γείνη μόνον τὸ θέλημα Του.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἰακώβ ἠγωνίζετο μετὰ τοῦ ἀγγέλου, πιστεύομεν ὅτι ἔπρατε τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον πρᾶγμα. Πᾶς τις ἐξ ἡμῶν εὐρισκόμενος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, θὰ ἔπρατε καλῶς ἐὰν ἠκολούθει τὴν πορείαν ἐκεῖνου. Τοῦτο δὲ ἦτο ἕκτακτος περίστασις. Ὁ Ἰακώβ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκον του διὰ πρώτην φοράν, ἀφότου ἔφυγεν εἰς Παδὰμ-Ἀράμ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἐφοβεῖτο μήπως ὁ Ἡσαῦ θὰ ἐζήτην ἀκόμη τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἦδη δὲ ὁ Κύριος ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πρὸς τὸν Ἰακώβ ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀγγέλου ἐκεῖνου. Ὁ ἄγγελος θὰ ἠδύνατο νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Ἰακώβ νὰ λάβῃ τὴν στάσιν ἐκεῖνην, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔλεγε, "Δὲν θὰ σὲ ἀφίσω ἐὰν δὲν μὲ εὐλογήσῃς." ΓΕΝ. λβ:26.

Ἄλλ' ἡμεῖς ὅμως δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ παλαίωμεν μὲ τὸν Θεόν, ὅπως μᾶς δώσῃ τὴν εἰδικὴν Αὐτοῦ εὐλογίαν. Ἡμεῖς ἔχομεν ἤδη τὴν εὐλογίαν ταύτην.

Δὲν εἴμεθα δοῦλοι κρᾶζοντες διὰ ψυχλόν. Ὁ Κύριος ἐνέδυσεν ἡμᾶς διὰ τοῦ καλλίστου Αὐτοῦ ἐνδύματος, δώσας εἰς ἡμᾶς τὸ Πνεῦμα Αὐτοῦ τὸ Ἅγιον. Ὑπεσχέθη ὅμως εἰς ἡμᾶς πράγματα τινα ὑπὸ ὅρους, ὅταν ζητῶμεν ταῦτα, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξακολουθῶμεν προερχόμενοι πρὸς Αὐτὸν ἐν πίστει, ἐν ἀπλότητι, ἐν ἐνθέρμῳ προσευχῇ, - οὐχὶ ὅμως παλαίοντες ἐν τῇ προσευχῇ.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙ ΘΥΡΑΙΣ

Ὁ κόσμος εἶναι πλήρης συμφορῶν καὶ ἀθλιότητος, ἐνεκεν τῆς ἁμαρτίας. Αἱ δὲ καρδαὶ ἡμῶν κραυγάζουσιν, "Ἔως πότε Κύριε, ἕως πότε δὲν θὰ ἐλευθερώσης τὸν λαὸν Σου, καὶ δὲν θὰ ἐγκαταστήσης τὴν δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς;" Καὶ τοιοῦτοτρόπως προσευχόμεθα καθημερινῶς "Ἐλθέτω ἡ Βασιλεῖα Σου, Γεννηθῆτω τὸ θέλημά Σου ἐπὶ τῆς γῆς!" Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποκάμωμεν προσευχόμενοι περὶ τούτου; Οὐχί, διότι ὁ Κύριος ἐπέτρεψεν ἡμᾶς ὅπως ἐξακολουθῶμεν ἐπιθυμοῦντες ταύτην, καὶ προσευχόμενοι δι' αὐτήν.

Ἡ Βασιλεῖα θὰ ἔλθῃ! Καὶ ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχωμεν τὴν σκέψιν ταύτην, - Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΡΧΕΤΑΙ! Τὸ νὰ παύσωμεν προσευχόμενοι, θὰ ἦτο ὡς εἰάν ἐπαύομεν νὰ πιστεύωμεν. Ἐξακολουθεῖτε νὰ ἐλπίζετε, ἐξακολουθεῖτε νὰ πιστεύητε, ἐξακολουθεῖτε προσευχόμενοι ἀκαταπαύστως, ἐξακολουθεῖτε λέγοντες, "Ἐλθέτω ἡ Βασιλεῖα σου"! Ἐξακολουθεῖτε ἐπιθυμοῦντες τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ Βασιλεῖα ἐκεῖνη θὰ εὐλογήσῃ πάσας τὰς φυλὰς τῆς γῆς. Τοῦτο δὲ εἶναι λίαν διὰφορον ἀπὸ τὸ παλαίειν, συμφῶνως πρὸς τὴν γνώμην ἡμῶν περὶ τῆς σημασίας τῆς λέξεως ταύτης. Τοῦτο εἶναι ὀχληρότης, τοῦτο εἶναι ἐπιμονή, τοῦτο εἶναι συνεχῆς διάρκεια.

Ἐν παντὶ δὲ πρέπει νὰ εὐχαριστῶμεν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἐπισπεύσωμεν τὸν χρόνον τοῦ Κυρίου οὐδὲ κατὰ ἐν λεπτόν. Καίτοι

Καίτοι δὲ προσευχόμεθα, "Ἐλθέτω ἡ Βασιλεῖα Σου" τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν τὴν ἀπαίτησιν ὅπως ἡ Βασιλεῖα ἔλθῃ πρὸς τοῦ ὠρισμένου καιροῦ τοῦ Πατρὸς. Ἀλλ' ἡμεῖς τῶν ὀφθαλμῶν ἐχρίσθησαν γνωρίζομεν ὅτι ὁ χρόνος δὲν θὰ ἀργήσῃ ἐπὶ πολὺ, ἀλλ' ὅτι εἶναι πλησίον.

Ἅποιαιδίποτε δὲ καὶ ἐὰν ᾧσιν αἱ φυσικαὶ ἡμῶν προτιμήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν ὀριστικότητα ἐν τῇ προσευχῇ, ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ λαμβάνωμεν τὰς ὁδηγίας ἡμῶν ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Πρέπει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου νὰ ὑπερνικήσωμεν τὰς φυσικὰς ἡμῶν κλίσεις. Ἄς εἴμεθα λοιπὸν ἀληθῆ, καὶ ὑπήκοα τέκνα, συμμορφοῦντες τὰς θεωρίας καὶ τὴν διαγωγὴν ἡμῶν πρὸς τοὺς συμβουλευτικοὺς λόγους, οὓς ὁ Πατὴρ δέδωκεν ἡμῖν. Ἄς ἐνθυμώμεθα τὴν ὑπόσχασιν τοῦ Διδασκάλου,

" Ζητεῖτε, καὶ θέλετε λάβῃ, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν εἶναι πεπληρωμένη." ΙΩΑΝΝ. ις:24.

---ooo---

" Ὅταν δὲ προσεύχησθε, μὴ βαττολογήσητε, ὡς οἱ ἔθνικοι, διότι νομίζουσιν ὅτι μὲ τὴν πολυλογίαν αὐτῶν θέλουσιν εἰσακουσθῆ. Μὴ λοιπὸν ὁμοιωθῆτε μὲ αὐτοὺς." ΜΑΤΘ. ς:7,8.

Ἡ σιδηρὰ ἔξουσία.

" Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ, ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν ἔκαλεῖτο, Πιστὸς καὶ Ἀληθινός, καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ ἐν δικαιοσύνῃ... καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ... Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξέρχεται ῥομφαία κοπερὰ, διὰ τὴν κτυπᾶ μὲν αὐτὴν τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς θέλει ποιμάνει αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ." ΑΠΟΚ. ιθ:11-15.

ΟΛΟΙ λελανθασμένως ὑποθέτουσιν, ὅτι ὅποτεν ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἐγκαινισθῆ, πᾶς τις θέλει μένει εὐχαριστημένος μὲ τὴν Κυριαρχικὴν αὐτῆς ἔξουσίαν. Πλὴν, οὐ θέλει συμβαίνει οὕτω. Αἱ διατάξεις αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι πολὺ μᾶλλον ἀπαιτητικώτεραι παρὰ τὰς διατάξεις οἰασδήποτε ἄλλης προγενεστερᾶς βασιλείας, αἱ δὲ ἐλευθερίαι τῶν λαῶν θέλουσι περιορισθῆ εἰς βαθμὸν, ὥστε θὰ εἶναι ὄντως δυσάρεστον εἰς πολλοὺς θορυβοῦντας καὶ κραυγάζοντας ἤδη, δι' αὐξήσιν ἐλευθερίας. Ἡ ἐλευθερία τοῦ δολιεύεσθαι καὶ ἀπατᾶ, ἀποπλανᾶ καὶ παρεξηγῆ, καὶ ἐκμεταλεύηται ἄλλους, θέλει καθολοκληρίαν ἐκλείψει. Ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ

ὁδηγῆ ἄλλους εἰς καταχρήσεις φαγητῶν ἢ ποτῶν, ἢ εἰς τὸ νὰ διαφθείρῃ τις καθ' οἰονδήποτε τρόπον, τὰ χρηστὰ ἦθη, θέλει τελείως ἀρνηθῆ εἰς πάντας. Ἐλευθερία δι' οἰονδήποτε εἶδους ἀδικοπραγίαν, δὲν θὰ χορηγηθῆ εἰς οὐδένα. Ἡ μόνη ἐλευθερία ἣτις θέλει χορηγηθῆ εἰς πάντας θέλει εἶσθαι ἡ ἀληθῆς καὶ ἔνδοξος ἐλευθερία τοῦ πράττειν τὸ καλὸν, τὸ τέλειον, καὶ εὐάρεστον θέλημα τοῦ δικαίου καὶ φιλοφροῦνου Θεοῦ. Τότε θὰ γείνη γνωστὸν εἰς πάντας, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς, ὅστις δίδει καρπὸν εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τιμωρεῖ τοὺς ἀσεβεῖς. Καὶ πάντες θέλουσι πεισθῆ, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς κρίνων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὁποίου ἡ βουλή εἶναι νὰ "καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον πολυτιμότερον ὑπὲρ χρυσίον καθαρὸν."

ΗΣ. ιγ:12.

Ἡ ἀρχέγονος Ἐκκλησία δικαίως καὶ ὀρθῶς ἐσέβετο τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἀνωτέραν πνευματικὴν γνῶσιν καὶ σοφίαν τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἐθεώρει αὐτοὺς καθὼς καὶ πράγματι ἦσαν, ὡς οἱ ἰδιαίτεροι ἐκλεκτοὶ πρέσβεις τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτοὺς, καὶ παρεκάθηοντο εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, ὡς μαθηταὶ, ὄχι ἄφωνοι, ὄχι χωρὶς νὰ ἐξετάζωσι τὰ πράγματα, ἀλλὰ κατέχοντες τὴν διάθεσιν ἐκείνην ἣτις δοκιμάζει τὰ πνεύματα, καὶ ἐξελέγχει τὰς μαρτυρίας. Α. ΙΩΑΝΝΟΥ δ:1, Α. ΘΕΣΣ. ε:21. Οἱ δὲ ἀπόστολοι διδάσκοντες αὐτοὺς, ἐπεδοκίμαζον τὴν στάσιν ταύτην τοῦ πνεύματος, ἣτις ἀπαιτεῖ λόγον διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐλπί-

δα, καὶ ἐνεθάρρουν αὐτὴν, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ἱκανοποιήσωσι ταύτην, -οὐχὶ μὲ δελεαστικούς λόγους ἀνθρωπίνης σοφίας, -ἀνθρωπίνης φιλοσοφίας καὶ θεορίας, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως, ὅτι ἡ πίστις τῆς ἐκκλησίας δὲν ἴσταται διὰ τῆς σοφίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. A.KOP.β:4,5. Δὲν ἐκαλλιέργουν τυφλὴν καὶ δεισιδαίμονα εὐλάβειαν πρὸς ἑαυτοὺς.

Γνωρίζομεν, ὅτι αἱ Γραφαὶ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καλεῖται ἐν ταῖς Γραφαῖς τὸ "Μυστήριον τοῦ Θεοῦ" διότι, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἡ ἐκκλησία θὰ εἶναι τὸ Μεσσιανικὸν σ ῶ μ α, τὸ ὅποιον μετὰ τῆς Κεφαλῆς θὰ διακυβερνήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ἐπὶ 1000 ἔτη. Θέλει τεθῆ τότε ἡ κρίσις εἰς τὸν κανόνα καὶ ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν στάθμην. HE.κη:17, MATΘ. ι:26,27. Ἡ ἀλήθεια θέλει-ὡς ὕδατα-πλημμυρίσει τὸν κρυψῶνα, καὶ πᾶν κρυπτὸν θέλει γνωσθῆ.

Πλειστοὶ θὰ συλλάβωσι στασιαστικὰς διαθέσεις κατὰ τῆς τελείας ἐκείνης καὶ φιλοδικαίου ἐξουσίας, ἅτε ὄντες συνειθισμένοι ἐν τῷ παρελθόντι, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ νῦν ἄρχοντος, νὰ δεσπόζωσιν ἐπὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς θνητῶν, καὶ ζῶσιν ἐντελῶς δαπάναις ἄλλων, χωρὶς ἐντούτοις νὰ ἀποδίδωσιν καὶ

ἰσοφαρίζουσιν ἢ ἀποζημιούσιν ἀνάλογον τινα ὑπερσίαν. Πολλοὶ δὲ καὶ αὐστηροὶ ἔσονται οἱ ῥαβδισμοὶ τοὺς ὁποίους ὁ παρὼν βίος τῆς αὐταρεσκείας καὶ ἰδιοτελείας θέλει φυσικῶς καταστήσει ἀναγκαίους ὅπως λάβωσι πολλοὶ ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἐκείνην, πρὶν οἱ τοιοῦτοι μάθωσι τὰ μαθήματα τῆς βασιλείας αὐτῆς - ἰσότητα, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην. ΨΑΛΜ. πθ:32, ΛΟΥΚ. ιβ:47,48. Τὸ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μάθημα ἔρχεται πρῶτον εἰς τὴν ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ γενεάν, καὶ εἶναι ἐγγύς, ἐπὶ θύραις, ΙΑΚΩΒΟΣ ε.Κεφ. ὅπερ βλέπε.

Ἄλλὰ, μακαρία ἡ σκέψις! ὅποτεν ὁ Ἄρχων τῆς ζωῆς θέσει ἐν ἐνεργείᾳ τοὺς νόμους τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος ἐν σιδηρᾷ ἐξουσίᾳ, τὰ πλήθη τῆς ἀνθρωπότητος θὰ μάθωσιν ὅτι, " Ἡ δικαιοσύνη ὑψώνει ἔθνος, ἡ δὲ ἁμαρτία εἶναι ὄνειδος λαῶν." ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ιδ:34. Θὰ μάθωσι ὅτι τὸ σχέδιον καὶ οἱ νόμοι τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ ἄριστοι διὰ πάντα ἐνδιαιφερόμενον, καὶ θὰ μάθωσι, τέλος, νὰ ἀγαπῶσι δικαιοσύνην καὶ μισῶσιν ἀνομίαν. ΨΑΛΜ. με:7, ΕΒΡ. α:9. Πάντες δὲ ὅσοι ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἐκείνην δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ μάθωσιν ὅπως ἀγαπῶσι τὸ εὐθές καὶ δίκαιον, θέλουσι λογισθῆ ἀνάξιοι τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ ἐκ τοῦ λαοῦ. ΠΡΑΞ. γ:23, ΑΠΟΚ. κ:9, ΨΑΛΜ. ια:5-7.

Καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ βασιλεία παραδοθῆ κατὰ τὸ

τέλος τῆς χιλιετοῦς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Πατέρα, διὰ τὸ εἶναι "ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πάσῃ" A.KOP.ιε:25, οἱ νόμοι τῆς αἰωνίου βασιλείας θὰ εἶναι οἱ αὐτοὶ. Πᾶσα δὲ ἡ ἀνθρωπότης, τελείως τότε ἀποκατεστημένη, θὰ δύνηται ν' ἀποδίδῃ τελείαν ὑπακοὴν κατὰ γράμμα τε καὶ πνεῦμα. Ἐνῶ τώρα τὸ πνεῦμα τῆς ὑπακοῆς, ἢ ἡ προσπάθεια τοῦ τηρῆσαι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, εἶναι πᾶν ὅ,τι οἱ ἄνθρωποι δύνανται νὰ κάμωσι. Τὸ πλήρες γράμμα τοῦ τελείου ἐκείνου νόμου ἤθελε καταδικάσει αὐτοὺς ἀμέσως εἰς θάνατον. B.KOP.γ:6. Ἡ παρὰ τῷ Θεῷ ἀποδοχὴ ἡμῶν ἤδη μόνον διὰ τοῦ ἀντιλύτρου καθίσταται δυνατὴ.

Μέχρις οὗ ἀποβῆ τις πράγματι τέλειος θέλει εἶσθαι "φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος." EBP.ι:31. Ἦδη, καὶ ἕως οὗ, πραγματικῶς τελειωθῶμεν, οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ σταθῆ ἐνώπιον τοῦ νόμου τῆς ἀκριβοῦς δικαιοσύνης. Πάντες ἔχουσιν ἀνάγκην τοῦ ὑπὸ τὴν ἀξίαν καὶ θυσίαν τοῦ Χριστοῦ δωρεὰν προμηθευθέντος ἐλέους. Ἄλλ' ὅταν ὁ Χριστὸς παραδώσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Πατέρα, θέλει παραστήσει αὐτοὺς ἀ μ ὶ μ ο υ ς ἐνώπιον Αὐτοῦ, καταλλήλους καὶ ἱκανοὺς νὰ ἀπολαύσωσιν αἰώνιον μακαριότητα ὑπὸ τὸν τέλειον τοῦ Ἰεχωβά νόμον. Πᾶς φόβος τότε θέλει ἐκλείψει, ὁ δὲ Ἰεχωβά καὶ τὰ ἀποκατεστημένα Αὐτοῦ πλάσματα θέλουσιν

εἶσθαι ἐν τελείᾳ ἁρμονίᾳ ὡς ἐν ἀρχῇ.

Ὅποτε δὲ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Χιλιετοῦς αἰῶνος, ὁ Χριστὸς παραδώσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς γῆς εἰς τὸν Πατέρα, θέλει ἐνεργήσῃ τοῦτο παραδίδων αὐτὴν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, ὡς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Πατρὸς, οἵτινες προωρίσθησαν ἀπ' ἀρχῆς νὰ ἔχωσι τὴν τιμὴν ταύτην. A.KOP.ιε:24, MATΘ. κε:34. Τοιούτοτρόπως λοιπὸν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ διαμένει εἰς τοὺς αἰῶνας. Οὕτω δὲ καὶ ἀναγινώσκομεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν,

" Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ -πρὸς ἐκείνους οἵτινες κατὰ τὴν Χιλιετῆ Βασιλείαν θέλουσιν ἀφικθῆ εἰς τὴν ἔξοχον ἐκείνην θέσιν τῆς εὐνοίας διὰ συμμορφώσεως καὶ ὑπακοῆς. "Ἐλθετε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου -ὑμεῖς τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ σκοπεῖ νὰ εὐλογήσῃ οὕτω- κληρονομήσατε τὴν ἡ τ ο ι μ α σ μ ἔ ν η ν YMIN βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου." MATΘ. κε:34.

Ἡ διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡτοίμασμένη βασιλεία καὶ τιμὴ δὲν πρέπει νὰ συγκρίηται πρὸν τὴν διὰ τὸν Χριστὸν ἡτοίμασμένην ἀσυγκρίτως ὑπερτέραν ἐκείνην βασιλείαν καὶ τιμὴν, "ἦν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ αἰῶνων εἰς δόξαν HMΩΝ, A.KOP.β:7, καὶ δι' ἦν ἡμεῖς ἐξελέγημεν ἐν Χριστῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου. Καίτοι δὲ ἡ εἰδικὴ τοῦ Χριστοῦ παρέμβασις καὶ ἐπὶ γῆς βασιλεία Αὐτοῦ θέλει λήξει, ὡς ἤδη ἀπεδείχθη,

δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ δόξα, ἡ ἐξουσία καὶ δύναμις τοῦ Χριστοῦ θέλει τότε παύσει. Οὐχὶ, ὁ Χριστὸς θέλει εἶσθαι αἰωνίως μέτοχος ὅλης τῆς θείας ἐκείνης δόξης καὶ δυνάμεως ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς εὐνοίας τοῦ Ἰεχωβᾶ, ἡ δὲ Νύμφη καὶ συγκληρονόμος Αὐτοῦ θέλει ἐπίσης αἰωνίως μετέχει τῆς ὅλον ἐν αὐξούσης δόξης Του. Ὅποια θαυμάσια ἔργα εἰς ἄλλους κόσμους ἀναμένουσι τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν τοῦ ὑπερενδόξου Ἀντιπροσώπου τοῦ Ἰεχωβᾶ, δὲν δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν ἐνταῦθα, προτιμῶμεν ἀπλῶς νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ἀπειρίαν καὶ ἐνεργητικότητα τῆς θείας δυνάμεως, καὶ τὸ ἀπεριόριστον, τὸ ἀχανὲς τοῦ σύμπαντος.

Ὅντως, λοιπὸν, εἰς οἵανδὴποτε φάσιν τῆς βασιλείας καὶ ἂν ἀνάγωνται τὰ ἡμέτερα συμφέροντα, ἡ βασιλεία αὕτη τυγχάνει "ἡ ἐπιθυμία πάντων τῶν ἐθνῶν", διότι ὑπὸ ταύτην θέλουσιν πάντες εὐλογηθῆ. ΑΓΓΑΙΟΣ β:7, ΓΕΝ. κβ:18. Ἐπομένως, πάντες δύνανται νὰ ποθῶσι τὸν καιρὸν ἐκεῖνον διακαῶς, καὶ πάντες δύνανται νὰ προσεύχωνται, "Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθῆτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς." Διὰ ταύτην δὲ ἡ κτίσις σύμπασα ἐν ἀγνοίᾳ ἐπὶ μακρὸν συστενάζει προσδοκῶσα-προσμένουσα- τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ, τὴν φανέρωσιν τῆς βασιλείας, ἣτις θέλει ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον, καὶ ἰατρεύσει πάντα τὰ ἔθνη. ΡΩΜ. η:19.

Μαργαρίται.

ΙΑΚΩΒΟΣ β:17-26

ΕΜΒΟΥΧΟΣ τις τῆς Σκωτίας, ἔζη διαπε-
ραιῶνων ἀνθρώπους εἰς τὴν ἀπέναντι
ἀκτὴν τῆς λίμνης διὰ τῆς λέμβου του.

Κάποιος ἐπιβάτης παρετήρησεν ὅτι εἶχε σκα-
λίσει εἰς τὸ ἓνα κουπὶ τὴν λέξιν ΠΙΣΤΙΣ, καὶ εἰς
τό ἄλλο ΕΡΓΑ. Ἀπὸ περιέργειαν ὁ ἐπιβάτης ἐρωτᾷ
τὸν λεμβοῦχον τί σημαίνουν αἱ λέξεις αὐταὶ καὶ
διατὶ τὰς εἶχεν σκαλίσει εἰς τὰ κουπιὰ του. Θὰ
σοῦ δείξω εἶπεν ὁ γέρων λεμβοῦχος, καὶ ἀμέσως
ἔσυρεν τὸ ἓνα κουπὶ μὲ τὴν λέξιν ΠΙΣΤΙΣ μέσα εἰς
τὴν λέμβον του, καὶ ἤρχισε νὰ κωπηλατῆ μὲ τὸ ἄλ-
λο κουπὶ ὅπερ ἔγραφε τὴν λέξιν ΕΡΓΑ. Ἡ λέμβος
ἤρχισε νὰ κάμῃ κύκλους. Τότε ἔσυρε τὸ κουπὶ αὐ-
τὸ εἰς τὴν λέμβον του καὶ κατεβίβασε τὸ ἄλλο μὲ
τὴν λέξιν ΠΙΣΤΙΣ, καὶ ἤρχισε νὰ κωπηλατῆ. Ἡ Λέμ-
βος ὁμοίως ἔκαμε κύκλους, δὲν προχωροῦσαι. Τότε
πέρνη καὶ τὰς δύο κώπας καὶ ἡ λέμβος διέχιζε τὰ
νερὰ καὶ προχωροῦσαι γοργὰ ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Αὕτη

εἶναι ἡ ἀληθῆς χριστιανικὴ ζωὴ λέγει ὁ λεμβοῦ-
χος εἰς τὸν ἔκπληκτον πελάτην. Τὸ ἓνα Κουπὶ δὲν
δύναται νὰ κάμῃ χωρὶς τοῦ ἄλλου. Ἡ πίστις σώζει,
καὶ τὰ ἔργα φανερώουν τὴν πίστιν, ἀμφοτέρωτα ὑπη-
ρατοῦν, εἶναι ἀχώριστα.

----οοο----οοο----

MANNA-ΑΠΡΙΑΙΟΥ 2. ΓΑΛΑΤΑΣ στ:10.

Χριστιανὸς δέον νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ κά-
μῃ τὸ καλὸν ἐπὶ δαπάνῃ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ
χρόνου καὶ ἀναπαύσεως, πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ἀλ-
λὰ πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμος νὰ καταθέσῃ τὴν ζωὴν
του ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν, ὀφείλῃ νὰ ἐπιζητῇ εὐκαιρίας
ὅπως καταθέτῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ὑ-
πὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ νὰ παρέχῃ τὸν χρόνον αὐτοῦ διὰ
τὴν διάδοσιν τῆς ἀληθείας, ἢ διὰ τὴν οἰκοδομὴν
τῶν ἀδελφῶν κατὰ πάντα τρόπον, βοηθῶν αὐτοὺς, ὅ-
πως περιβληθῶσιν ὀλόκληρον τὴν πανοπλίαν τοῦ Θε-
οῦ, καὶ νὰ σταθῶσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ.

ΣΚΟΠ.1903, 121.

